

Euroopan unionin virallinen lehti

C 131

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

3. kesäkuuta 2006

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuimien

TUOMIOISTUIMEN

2006/C 131/01	Asia C-255/02: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (VAT and Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd ja County Wide Property Investments Ltd v. Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Taloudellinen toiminta — Tavaroiden luovutukset — Palvelujen suoritukset — Väärinkäyttö — Toimet, joiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen)	1
2006/C 131/02	Asia C-419/02: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (High Court of Justice (Chancery Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — BUPA Hospitals Ltd ja Goldsborough Developments Ltd v. Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 10 artiklan 2 kohta — Arvonlisäverosaatavan syntyminen — Ennakkomaksujen maksaminen — Ennakkomaksut farmaseuttisten tuotteiden ja proteesien tulevista luovutuksista)	2
2006/C 131/03	Asia C-152/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hans-Jürgen Ritter-Coulais ja Monique Ritter-Coulais v. Finanzamt Germersheim (Verolainsäädäntö — Tuloverot — EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen 48 artikla, josta on puolestaan muutettuna tullut EY 39 artikla) — Kansallinen lainsäädäntö, jossa rajoitetaan toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan kiinteään omaisuuteen liittyvien vuokratappioiden huomioon ottamista)	2
2006/C 131/04	Asia C-223/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (VAT and Duties Tribunal, Manchesterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — University of Huddersfield Higher Education Corporation v. Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Taloudellinen toiminta — Tavaroiden luovutukset — Palvelujen suoritukset — Toimet, joiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen)	3

FI

2006/C 131/05	Asia C-232/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Työntekijät — Vapaa liikkuvuus — Ulkomailla rekisteröityjen ja ulkomailla asuvan työnantajan työntekijän käyttöön antamien ajoneuvojen käyttö) 3	3
2006/C 131/06	Asia C-253/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — CLT-UFA SA v. Finanzamt Köln-West (Sijoittautumisvapaus — Verolainsäädäntö — Yhtiöiden voittojen verotus) 4	4
2006/C 131/07	Asia C-286/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Silvia Hosse v. Land Salzburg (Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 4 artiklan 2 b kohta — Maksuihin perustumattomat erityisetuudet — Itävaltalainen etuus, joka on tarkoitettu antamaan turvaa hoidon tarpeen varalta — Etuuden määrittely ja asumisedellytyksen laillisuus asetukseen N:o 1408/71 nähden — Vakuutetun oikeudensaaja) 4	4
2006/C 131/08	Asia C-323/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (ETY) N:o 3577/92 — Meriliikenteen kabotaasi — Sovellettavuus matkustajaliikennepalveluihin Vigon lahdella — Yhden ainoan toimijan hyväksi 20 vuodeksi tehty hallinnollinen käyttöoikeussopimus — Yhteensovellettuuus — Mahdollisuus tehdä sopimuksia julkisista palveluista tai asettaa julkisen palvelun velvoitteita — Jäädättämislauseke (tai standstill-lauseke) 5	5
2006/C 131/09	Yhdistetyt asiat C-346/03 ja C-529/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Tribunale di Cagliariin ja Tribunale ordinario di Cagliariin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori ja Giuseppe Ignazio Boi v. Regione autonoma della Sardegna (Valtiontuet — Päätös 97/612/EY — Maatalousyrityksille myönnettyjen lainojen korkotuki — EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohdan a ja c alakohta (joista on muutettuina tullut EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohdan a ja c alakohta) — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudellinen perusta — Perusteltu luottamus) 5	5
2006/C 131/10	Asia C-371/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.3.2006 (Oberlandesgericht Kölnin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Siegfried Aulinger v. Saksan liittotasavalta (Ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Yhteinen kauppapolitiikka — Serbian ja Montenegron tasavaltoja koskeva kauppasulku — Asetus (ETY) N:o 1432/92 — Henkilöliikenne) 6	6
2006/C 131/11	Asia C-513/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Gerechtshof te 's-Hertogenboschin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — M.E.A. van Hilten-van der Heijdenin oikeudenomistajat v. Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (Pääomanliikkeet — EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 56 artiklan 1 kohta) — Perintövero — Oikeudellinen oletama, jonka mukaan jäsenvaltion kansalaisen, joka on kuollut kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun hän on lähtenyt tuosta jäsenvaltiosta, katsotaan kuolinhetkellään asuneen siellä — Kolmas valtio) 6	6
2006/C 131/12	Asia C-535/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.3.2006 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation ja The Queen v. Department for Environment, Food and Rural Affairs (Kalastus — Turska — Pyyntiponnistusrajoitus — Avoimilla verkoilla varustetut puomitroolit — Suhteellisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate) 7	7

2006/C 131/13	Asia C-546/03: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omat varat — Yhteisön tullikoodeksi — Tuonti- tai vientitullien kantamista koskevat menettelyt — Näihin tulleihin liittyvien omien varojen viivästynyt maksaminen ja viivästyskorkeiden maksamatta jättäminen)	8
2006/C 131/14	Asia C-3/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.3.2006 (Rechtbank Utrechtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Poseidon Chartering BV v. Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdte Sijswerda ja Gerrit Schram (Direktiivi 86/653/ETY — Itsenäiset kauppaedustajat — Kauppaedustajan käsite — Yhden ainoan sopimuksen tekeminen ja jatkaminen usean vuoden ajan)	8
2006/C 131/15	Asia C-65/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Euratomin perustamissopimus — Soveltamisala — Direktiivi 89/618/Euratom — Terveysturvallisuus — Ionisoiva säteily — Ydinenergian sotilaskäyttö — Ydinkäyttöisen sukellusveneen korjaus)	9
2006/C 131/16	Asia C-122/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Komission toimivalta — Menettelytavat täytäntöönpanovaltaa käytettäessä — Forest Focus -ohjelman toteuttaminen)	9
2006/C 131/17	Asia C-137/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Regeringsrättenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Amy Rockler v. Försäkringskassan, aiemmin Riksförsäkringsverket (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö — Vanhempainraha — Sen kauden huomioon ottaminen, jonka ajan henkilö on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä)	10
2006/C 131/18	Asia C-177/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/374/ETY — Tuotevastuu — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti — EY 228 artikla — Rahamääräiset seuraamukset — Tuomion osittainen täytäntöönpano oikeudenkäynnin aikana)	10
2006/C 131/19	Asia C-185/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Länsrätten i Stockholms länin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ulf Öberg v. Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, aiemmin Stockholms läns allmänna försäkringskassa (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö — Vanhempainraha — Sen kauden huomioon ottaminen, jonka ajan henkilö on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä)	11
2006/C 131/20	Asia C-201/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 (Hof van beroep te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Belgische Staat v. Molenbergnatie NV (Yhteisön tullikoodeksi — Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Velvollisuus antaa velalliselle tiedoksi maksettavien tullien määrä heti, kun se on kirjattu tileihin, ja ennen velan syntymispäivästä laskettavan kolmen vuoden määräajan päättymistä — Käsite "aiheellisella tavalla")	11
2006/C 131/21	Asia C-205/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Julkishallinnon palvelussuhde — Muiden jäsenvaltioiden julkishallinnon palveluksessa saavutetun virkaiän ja työkokemuksen huomiotta jättäminen — EY 39 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artikla)	12

2006/C 131/22	Asia C-206/04 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2006 — Mühlens GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Zirh International Corp. (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara — Sanamerkki ZIRH — Yhteisön tavaramerkin SIR haltijan tekemä väite)	13
2006/C 131/23	Asia C-209/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Ruisrääkkä — Lauteracher Riedin kansallispuiston erityissuojelualue — Sorenin ja Gleggen-Köblernin alueiden jättäminen erityissuojelualueen ulkopuolelle — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Rakennussuunnitelmaan tai -hankkeeseen liittyvä menettely — Valtatien tielinjan vahvistaminen — Ympäristövaikutusten arviointimenettely — Menettelylliset rikkomiset, jotka liittyvät liittovaltion S 18 -valtatietä koskevaan rakennushankkeeseen Itävallan alueella — Direktiivin 92/43 ajallinen soveltamisala)	13
2006/C 131/24	Asia C-210/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate v. FCE Bank plc (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 ja 9 artikla — Kiinteä toimipaikka — Verotuksellisesti ulkomailla asuva yhtiö — Oikeussuhde — Kustannusten jakoa koskeva sopimus — OECD:n mallisopimus kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi — Verovelvollisen käsite — Vastikkeellinen palvelujen suoritus — Hallintokäytäntö)	14
2006/C 131/25	Asia C-234/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.3.2006 (Landesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rosmarie Kapferer v. Schlank & Schick GmbH (Tuomioistuimen toimivalta yksityisoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 15 artiklan tulkinta — Toimivalta kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa — Voittolupaus — Harhaanjohtava mainonta — Toimivaltaa koskeva tuomioistuimen päätös — Lainvoima — Uudelleen tutkittavaksi ottaminen muutoksenhakuinstanssissa — Oikeusvarmuus — Yhteisön oikeuden ensisijaisuus — EY 10 artikla)	14
2006/C 131/26	Asia C-237/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 (Tribunale civile e penale di Cagliariin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Enirisorse SpA v. Sotacarbo SpA (Valtiontuet — EY 87 ja EY 88 artikla — Tuen käsite — Julkisen yrityksen osakkuus yksityisessä yrityksessä — Oikeus luopua osakkuudesta yrityksessä sillä ehdolla, että kaikista oikeuksista yhtiön varallisuuteen luovutaan sitä ennen)	15
2006/C 131/27	Asia C-293/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (Gerechtshof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Beemsterboer Coldstore Services BV v. Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem (Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohta — Ajallinen soveltamisala — Hallinnollisen yhteistyön järjestelmä, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat — Käsite ”virheellinen todistus” — Todistustaakka)	15
2006/C 131/28	Asia C-294/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Juzgado de lo Social de Madridin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmen Sarkatzis Herrero v. Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud) (Direktiivi 76/207/ETY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Äitiysloma — Virkamiesuralle pääsy — Äitiyslomalla oleva määräaikainen työntekijä pääsee vakituisen virkaan tultuaan hyväksytyksi valintamenettelyssä — Virkaiän laskeminen)	16

2006/C 131/29	Asia C-332/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/337/ETY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY — Hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Sellaisten tekijöiden välinen vuorovaikutus, joihin voidaan vaikuttaa suoraan tai välillisesti — Velvollisuus julkaista ympäristövaikutuksia koskeva ilmoitus — Arviointi, joka koskee vain kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevia hankkeita — Paternassa sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen rakentamista koskeva hanke) 17	17
2006/C 131/30	Asia C-421/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.3.2006 (Audiencia Provincial de Barcelonan esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Matratzen Concord AG v. Hukla Germany SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Rekisteröinnin esteet — EY 28 ja EY 30 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Vaikutukseltaan vastaava toimenpide — Perustelut — Teollisoikeuden ja kaupallisen oikeuden suoja — Jäsenvaltiossa rekisteröity kansallinen sanamerkki — Tavaramerkki, joka muodostuu jonkin toisen jäsenvaltion kielestä lainatusta sanasta, jolta puuttuu tällä kielellä erottamiskyky ja/tai joka on tällä kielellä niitä tavaroita kuvaileva, joita varten tavaramerkki on rekisteröity) 17	17
2006/C 131/31	Asia C-436/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (Hof van Cassatie van Belgiën esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Léopold Henri van Esbroeckia vastaan (Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 ja 71 artikla — Ne bis in idem -periaate — Ajallinen soveltaminen — ”Saman teon” käsite — Huumausaineiden maahantuonti ja maastavienti, joista on nostettu syytteet eri sopimusvaltioissa) 18	18
2006/C 131/32	Asia C-441/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Landesgericht Klagenfurtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A-Punkt Schmuckhandels GmbH v. Claudia Schmidt (Tavaroiden vapaa liikkuvuus — EY 28 ja EY 30 artikla — Vaikutuksiltaan vastaavat toimenpiteet — Kotikauppa — Hopeakorujen myynti — Kielto) 18	18
2006/C 131/33	Asia C-455/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/55/EY — Turvapaikkapolitiikka — Siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottainen maahantulo — Tilapäinen suojelu — Vähimmäisvaatimukset — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti) 19	19
2006/C 131/34	Asia C-465/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2006 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Honyvem Informazioni Commerciali Srl v. Mariella De Zotti (Itsenäiset kauppaedustajat — Direktiivi 86/653/ETY — Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen edustussopimuksen lakattua) 19	19
2006/C 131/35	Asia C-471/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Offenbach am Main-Land v. Keller Holding GmbH (Sijoittautumisvapaus — Yhtiövero — Emoyhtiön oikeus vähentää osakkuuksiinsa liittyvät menot — Sellaisten rahoitusmenojen vähennyskelvottomuus, joilla on taloudellinen yhteys verovapaisiin osinkoihin — Muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa emoyhtiöllä on kotipaikka, sijoittautuneen välillisesti omistetun tytäryhtiön jakamat osingot) 20	20

2006/C 131/36	Asia C-491/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 (VAT and Duties Tribunalin, Manchester esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Dollond & Aitchison Ltd v. Commissioners of Customs & Excise (Yhteisön tullikoodeksi — Tullausarvo — Tuontitullit — Jerseyyn sijoittautuneen yhtiön suorittama tavaroiden toimitus Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja palvelujen suoritus Yhdistyneessä kuningaskunnassa)	20
2006/C 131/37	Asia C-499/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.3.2006 (Landesarbeitsgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hans Werhof v. Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG (Yritysten luovutus — Direktiivi 77/187/ETY — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Työehtosopimus, jota sovelletaan luovuttajaan ja työntekijään luovutuksen tapahtuessa)	21
2006/C 131/38	Asia C-500/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.2.2006 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Proxxon GmbH v. Oberfinanzdirektion Köln (Tariffiluokittelu — Käsikäyttöiset kiintoavaimet ja jakoavaimet ja vaihdettavat hylsyavaimet)	21
2006/C 131/39	Asia C-518/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Eläinlajien suojelu)	22
2006/C 131/40	Asia C-3/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Corte d'appello di Cagliari esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gaetano Verdoliva v. J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA (Brysselin yleissopimus — Päätös, jolla toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoon on suostuttu — Tiedoksianto ei ole toimitettu tai sitä ei ole toimitettu asianmukaisesti — Tiedon saaminen — Muutoksenhaun määräaika)	23
2006/C 131/41	Asia C-43/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	23
2006/C 131/42	Asia C-46/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/79/EY — Työsuhteen ehdot — Työajan järjestäminen — Siviili-ilmailun liikkuvat työntekijät — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	24
2006/C 131/43	Asia C-59/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Siemens AG v. Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA) (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivit 84/450/ETY ja 97/55/EY — Vertaileva mainonta — Kilpailijan erottavan tunnuksen maineen väärinkäyttö)	24
2006/C 131/44	Asia C-94/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.3.2006 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Emsland-Stärke GmbH v. Landwirtschaftskammer Hannover (Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (EY) N:o 97/95 — Tärkkelystä tuottaville yrityksille suoritettavat palkkiot — Myöntämisedellytykset — Seuraamukset — Oikeasuhteisuus — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen)	25
2006/C 131/45	Asia C-114/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 9.3.2006 (Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie v. Société Gillan Beach (Arvonlisävero — Verollisten liiketoimien suorituspaikka — Verotuksellinen liittymäkohta — Venenäyttelyjen yhteydessä suoritettavat palvelut)	25

2006/C 131/46	Asia C-133/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	26
2006/C 131/47	Asia C-174/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja Stichting Natuur en Milieu v. College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Kasvinsuojelua-aineiden markkinoille saattamista koskeva lupa — Direktiivi 91/414/ETY — 8 artikla — Aldikarbiniminen tehoaine — Päätöksen 2003/199/EY 2 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdan pätevyys)	26
2006/C 131/48	Asia C-310/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 9.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/95/EY — Yleinen tuoteturvallisuus — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	27
2006/C 131/49	Asia C-60/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerische Landessozialgericht on esittänyt 3.2.2006 — Grete Schlepps v. Deutsche Rentenversicherung Oberbayern	27
2006/C 131/50	Asia C-80/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Ordinario di Novara on esittänyt 10.2.2006 — Luigi Molerin ja Valter Corsini Carp Snc., Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti v. Ecorad Srl	28
2006/C 131/51	Asia C-97/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid on esittänyt 20.2.2006 — Navicon, S.A. v. Administración del Estado	28
2006/C 131/52	Asia C-115/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Berlin on esittänyt 28.2.2006 — Annette Radke v. Achterberg Service GmbH & Co KG	29
2006/C 131/53	Asia C-119/06: Kanne 28.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	29
2006/C 131/54	Asia C-136/06: Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Maltan tasavalta	30
2006/C 131/55	Asia C-137/06: Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti	30
2006/C 131/56	Asia C-138/06: Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	30
2006/C 131/57	Asia C-152/06: Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta	31
2006/C 131/58	Asia C-153/06: Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta	31

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2006/C 131/59	Asia C-154/06: Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta	32
2006/C 131/60	Asia C-156/06: Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta	32
2006/C 131/61	Asia C-157/06: Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	32
2006/C 131/62	Asia C-159/06: Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta	33
2006/C 131/63	Asia C-160/06: Kanne 24.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	33
2006/C 131/64	Asia C-167/06 P: Valitus, jonka Ermioni Komninou, Grigorios Dokos, Donatos Pappas, Vasileiois Pappas, Aristeidis Pappas, Elevtheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Aleksandra Dokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis ja Thomas Bolosis ovat tehneet 29.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-42/04, Komninos ym. v. komissio, 13.1.2006 antamasta määräyksestä	34
2006/C 131/65	Asia C-172/06: Kanne 31.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	35
2006/C 131/66	Asia C-176/06 P: Valitus, jonka Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH ovat tehneet 5.4.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, tukijoinaan E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG ja Hamburgische Electricitäts-Werke AG, 26.1.2006 antamasta tuomiosta	35
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2006/C 131/67	Tuomarien jakaminen jaostoihin	37
2006/C 131/68	Asia T-279/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Degussa v. komissio (Kilpailu — EY 81 artikla — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt — Metioniinimarkkinat — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Sakko — Sakon määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Rikkomisen vakavuus ja kesto — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Asetuksen N:o 17/62 15 artiklan 2 kohta — Syyttömyysolettama)	37
2006/C 131/69	Asia T-351/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Deutsche Bahn AG v. komissio (Valtiontuet — Kilpailijan tekemä kantelu — Direktiivi 92/81/ETY — Kivennäisöljyjen valmisteverot — Kivennäisöljyt, joita käytetään nestemäisenä polttoaineena lentoliikenteessä — Vapautus valmisteverosta — Komission kirje kantelijalle — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kannekelpoinen toimi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — Tuen käsite — Valtiosta johtuva toimi — Yhdenvertainen kohtelu)	37
2006/C 131/70	Asia T-17/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.4.2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. komissio (Valtiontuki — Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevat suuntaviivat — Tuen välttämättömyys)	38

2006/C 131/71	Asia T-309/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.4.2006 — Camós Grau v. komissio (Euroopan ja Latinalaisen Amerikan kysymyksiä käsittelevän instituutin (IRELA) hallintoa ja rahoitusta koskeva Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimus — Tutkijaa koskeva mahdollinen eturistiriita — Siirtäminen pois tutkijaryhmästä — Vaikutus tutkimuksen kulkuun ja tutkintakertomuksen sisältöön — Tutkimuksen loppukertomus — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Vahingonkorvauskanne — Tutkittavaksi ottaminen) 38	38
2006/C 131/72	Asia T-344/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Saiwa v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Sanaosan "SELEZIONE ORO Barilla" sisältävää kuviomerkkiä koskeva hakemus — Väite — Aikaisemmat sanamerkit ORO ja ORO SAIWA — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Väitteen hylkääminen) 39	39
2006/C 131/73	Asia T-202/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Madaus v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki ECHINACIN — Hakemus sanamerkin ECHINAID rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 39	39
2006/C 131/74	Asia T-388/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Kachakil Amar v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Kolmioon päättyvästä pitkittäisviivasta muodostuva kuvio-merkki — Rekisteröinnin esteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky) 40	40
2006/C 131/75	Asia T-2/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.3.2006 — Korkmas ym. v. komissio (Tutkittavaksi ottaminen — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Komission implisiittinen päätös kieltäytyä tekemästä neuvostolle ehdotusta — Laiminlyöntikanne — Laiminlyönti, joka voi olla kumoamiskanteen kohteena — Ehdotuksen tekemättä jättäminen neuvostolle — Harkintavalta — Velvoittaminen toimimaan tietyllä tavalla) 40	40
2006/C 131/76	Asia T-398/05 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 4.4.2006 — Tesoka v. Euroopan elin- ja työolojen kehittämistäitiö (Välitoimimenettely — Lausunnon antamisen raukeaminen) 40	40
2006/C 131/77	Asia T-20/06: Kanne 11.1.2006 — Dimitrios Grammatikopoulos v. SMHV 41	41
2006/C 131/78	Asia T-85/06: Kanne 8.3.2006 — General Química ym. v. Euroopan yhteisöjen komissio 41	41
2006/C 131/79	Asia T-89/06: Kanne 15.3.2006 — Lebard v. komissio 42	42
2006/C 131/80	Asia T-93/06: Kanne 23.3.2006 — Mühlens v. SMHV 43	43
2006/C 131/81	Asia T-95/06: Kanne 21.3.2006 — Federation de Cooperatives Agrarias de la Comunidad Valenciana v. yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO) 43	43
2006/C 131/82	Asia T-97/06: Kanne 29.3.2006 Neoperl v. SMHV 44	44
2006/C 131/83	Asia T-98/06: Kanne 28.3.2006 — Fédération nationale du Crédit agricole v. komissio 44	44

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2006/C 131/84	Asia T-104/06: Kanne 3.4.2006 — SPM v. komissio	45
2006/C 131/85	Asia T-109/06: Kanne 12.4.2006 — Vodafone España ja Vodafone Group v. Euroopan yhteisöjen komissio	46
2006/C 131/86	Asia T-112/06: Kanne 7.4.2006 — Inter-IKEA v. SMHV	46
2006/C 131/87	Asia T-113/06: Kanne 10.4.2006 — Fjord Seafood Norway ym. v. neuvosto	47
2006/C 131/88	Asia T-114/06: Kanne 14.4.2006 — GLOBE v. komissio	48
2006/C 131/89	Asia T-118/06: Kanne 12.4.2006 — Zuffa v. SMHV	48
2006/C 131/90	Asia T-125/06: Kanne 3.5.2006 — Centro Studi A. Manieri v. Euroopan unionin neuvosto	49
	EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN	
2006/C 131/91	Asia F-30/06: Kanne 13.3.2006 — Hanot v. komissio	50
2006/C 131/92	Asia F-31/06: Kanne 13.3.2006 — Perez-Minayo Barroso ja Pino v. komissio	50
2006/C 131/93	Asia F-32/06: Kanne 17.3.2006 — De la Cruz ym. v. Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto	51
2006/C 131/94	Asia F-33/06: Kanne 21.3.2006 — Campoli v. komissio	52
2006/C 131/95	Asia F-36/06: Kanne 5.4.2006 — Martin Magone v. komissio	52
2006/C 131/96	Asia F-37/06: Kanne 10.4.2006 — Strack v. komissio	53
2006/C 131/97	Asia F-39/06: Kanne 11.4.2006 — Chassagne v. komissio	53
2006/C 131/98	Asia F-41/06: Kanne 12.4.2006 — Marcuccio v. komissio	54
2006/C 131/99	Asia F-42/06: Kanne 13.4.2006 — Sundholm v. komissio	54
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2006/C 131/100	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 121, 20.5.2006	55

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (VAT and Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd ja County Wide Property Investments Ltd v. Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-255/02) ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Taloudellinen toiminta — Tavaroiden luovutukset — Palvelujen suoritukset — Väärinkäyttö — Toimet, joiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen)

(2006/C 131/01)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, London

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd ja County Wide Property Investments Ltd

Vastaaja: Commissioners of Customs & Excise

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — VAT and Duties Tribunal, London — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) tulkinta — Toimet, joiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen — Toimet, joilla ei ole itsenäistä liiketoimintaan liittyvää päämäärää

Tuomiolauselman

1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset liiketoimet ovat jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 2 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia ja taloudellista toimintaa, koska ne täyttävät ne objektiiviset arviointiperusteet, joihin kyseiset käsitteet perustuvat, vaikka niiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen eikä niillä ole muuta liiketoimintaan liittyvää päämäärää.

2) Kuudetta direktiiviä on tulkittava siten, että sen mukaan verovelvollisella ei ole oikeutta ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennykseen, kun tämän oikeuden perustana olevia toimia on pidettävä oikeuksien väärinkäyttönä.

Väärinkäytön olemassaolon toteaminen edellyttää yhtäältä, että kuudennen direktiivin ja kansallisen lainsäädännön, jolla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, asianomaisissa säännöksissä säädettyjen edellytysten muodollisesta noudattamisesta huolimatta kyseessä olevien liiketoimien seurauksena on sellaisen verotuksellisen edun saaminen, jonka myöntäminen olisi näiden säännösten tavoitteen vastaista. Toisaalta edellytyksenä on myös se, että kaikista objektiivisista seikoista ilmenee, että kyseessä olevien toimien keskeinen päämäärä on verotuksellisen edun saaminen.

3) Kun väärinkäyttö on todettu, tähän liittyvät toimet on määriteltävä uudelleen siten, että tilanne palautetaan sellaiseksi, kuin se olisi ollut, jos tämän väärinkäytön muodostavia toimia ei olisi ollut.

⁽¹⁾ EUVL C 233, 28.9.2002.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (High Court of Justice (Chancery Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — BUPA Hospitals Ltd ja Goldsborough Developments Ltd v. Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-419/02) ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 10 artiklan 2 kohta — Arvonlisäverosaatavan syntyminen — Ennakkomaksujen maksaminen — Ennakkomaksut farmaseuttisten tuotteiden ja proteesien tulevista luovutuksista)

(2006/C 131/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: BUPA Hospitals Ltd ja Goldsborough Developments Ltd

Vastaaja: Commissioners of Customs & Excise

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (Chancery Division) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY (EYVL L 145, s. 1) tulkinta — Tavaroiden luovutuksen ja taloudellisen toiminnan käsitteet — Yhtiöiden väliset farmaseuttisten tuotteiden ja proteesien luovuttamista koskevat sopimukset, joiden ainoana tavoitteena on verotuksellisen edun saaminen

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaaan eivät kuulu pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset ennakkomaksut, jotka maksetaan kertaluonteisesti tavaroista, jotka mainitaan yleisesti luettelossa, jota voidaan koska tahansa muuttaa ostajan ja myyjän yhteisellä päätöksellä ja josta ostaja voi mahdollisesti valita tavaroita, ja jotka perustuvat sellaiseen sopimukseen, jonka ostaja voi irtisanoa yksipuolisesti, jolloin se voi saada käyttämättömät ennakkomaksut kokonaisuudessaan takaisin.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 8.2.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hans-Jürgen Ritter-Coulais ja Monique Ritter-Coulais v. Finanzamt Germersheim

(Asia C-152/03) ⁽¹⁾

(Verolainsäädäntö — Tuloverot — ETY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen 48 artikla, josta on puolestaan muutettuna tullut EY 39 artikla) — Kansallinen lainsäädäntö, jossa rajoitetaan toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan kiinteään omaisuuteen liittyvien vuokratappioiden huomioon ottamista)

(2006/C 131/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Hans-Jürgen Ritter-Coulais ja Monique Ritter-Coulais

Vastaaja: Finanzamt Germersheim

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — EY 43 ja EY 56 artiklan tulkinta — Luonnollisten henkilöiden tuloverotusta koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa rajoitetaan oikeutta kiinteän omaisuuden vuokraamisesta syntyneiden tappioiden vähentämiseen tai jonka mukaan tällaisiin tappioihin sovelletaan negatiivista progressioehtoa ainoastaan, jos tappiot liittyvät kotimaassa sijaitsevan kiinteään omaisuuteen

Tuomiolauselma

ETY:n perustamissopimuksen 48 artiklaa (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen 48 artikla, josta on puolestaan muutettuna tullut EY 39 artikla) on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan luonnollisten henkilöiden, jotka saavat jäsenvaltiossa tuloja epäitsenäisestä ansiotyöstä ja jotka ovat kyseisessä jäsenvaltiossa yleisesti verovelvollisia, ei ole mahdollista vaatia, että kyseisessä jäsenvaltiossa otetaan mainittuihin tuloihin sovellettavaa verokantaa määritettäessä huomioon vuokratappiot, jotka liittyvät asuintaloon, jota he käyttävät itse asumistarkoitukseen ja joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, vaikka tällaiseen taloon liittyvät positiiviset vuokratulot puolestaan otettaisiin huomioon.

⁽¹⁾ EUVL C 158, 5.7.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.2.2006 (VAT and Duties Tribunal, Manchesterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — University of Huddersfield Higher Education Corporation v. Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-223/03) ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 kohta — Taloudellinen toiminta — Tavaroiden luovutukset — Palvelujen suoritukset — Toimet, joiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen)

(2006/C 131/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Pääasian asianosaiset

Kantaja: University of Huddersfield Higher Education Corporation

Vastaaja: Commissioners of Customs & Excise

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — VAT and Duties Tribunals, Manchester — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) tulkinta — Arvonlisäverollisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten käsite — Taloudellisen toiminnan käsite — Vuokrasopimukset ja sopimukset niiden siirrosta, joiden ainoana tavoitteena on verotuksellisen edun saaminen

Tuomiolauselma

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset liiketoimet ovat jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 2 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia ja taloudellista toimintaa, koska ne täyttävät ne objektiiviset arviointiperusteet, joihin kyseiset käsitteet perustuvat, vaikka niiden ainoana tarkoituksena on verotuksellisen edun saaminen eikä niillä ole muuta liiketoimintaan liittyvää päämäärää.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 6.9.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-232/03) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Työntekijät — Vapaa liikkuvuus — Ulkomailla rekisteröityjen ja ulkomailla asuvan työnantajan työntekijän käyttöön antamien ajoneuvojen käyttö)

(2006/C 131/05)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Osapuolet

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Martin ja I. Koskinen)

Vastaaja: Suomen tasavalta (asiamiehet: A. Guimaraes Purokoski ja T. Pynnä)

Väliintulija: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: K. Manji, avustajanaan barrister P. Whipple)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 10 ja EY 39 artikla — Edellytykset, joilla Suomessa asuvat, ulkomailla työskentelevät henkilöt saavat käyttää ulkomailla rekisteröityjä ajoneuvoja, jotka työnantaja on antanut heidän käyttöönsä

Tuomiolauselma

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut EY 39 artiklan mukaisia velvoitteitaan,

koska se on estänyt Suomessa asuvia rajatyöntekijöitä, jotka ovat työsuhteessa toisessa jäsenvaltiossa, hyötymästä yritysajoneuvoista, jotka heidän toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet työnantajansa ovat antaneet heidän käyttöönsä ja jotka on rekisteröity tässä toisessa jäsenvaltiossa, vain siitä syystä, että kyseiset rajatyöntekijät asuvat Suomessa, jonne heidän työnantajiansa omistamat ajoneuvot on tuotu,

ja

koska se on estänyt kyseisiä rajatyöntekijöitä hyötymästä ammatillisissa ja yksityisissä tarkoituksissa työsuhteajoneuvoista, jotka heidän toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet työnantajansa ovat antaneet heidän käyttöönsä ja jotka on rekisteröity tässä toisessa jäsenvaltiossa, vain siitä syystä, että kyseiset rajatyöntekijät asuvat Suomessa, jonne heidän työnantajiansa omistamat ajoneuvot on tuotu, vaikka näitä ajoneuvoja ei ole tarkoitus käyttää vakinaisesti lähinnä Suomessa eikä niitä tosiasiaa myöskään käytetä lähinnä siellä vakinaisesti.

2) Kanne hylätään muilta osin.

- 3) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
23.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisu-
pyyntö) — CLT-UFA SA v. Finanzamt Köln-West**

(Asia C-253/03) (¹)

(Sijoittautumisvapaus — Verolainsäädäntö — Yhtiöiden voit-
tojen verotus)

(2006/C 131/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CLT-UFA SA

Vastaaja: Finanzamt Köln-West

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja 58 artiklan (josta on tullut EY 48 artikla) tulkinta — Kansallinen yhtiöverolainsäädäntö — Kiinteiden toimipaikkojen verotus — Ulkomaisen osakeyhtiön sivuliikkeen voiton verotuksen korkeampi taso verrattuna tytäryhtiön ulkomaiselle emoyhtiölleen jakaman voiton verotukseen

Tuomiolauselma

- 1) EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja EY 58 artiklan (josta on tullut EY 48 artikla) kanssa on ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että kun kyse on toisessa jäsenvaltiossa kotipaikkaansa pitävän yhtiön sivuliikkeestä, tämän sivuliikkeen voittoihin sovelletaan korkeampaa verokantaa kuin tällaisen yhtiön tytäryhtiön voittoihin silloin, kun kyseinen tytäryhtiö siirtää kaikki voittonsa emoyhtiölleen.
- 2) Kansallisen tuomioistuimen asiana on määrittää, mitä verokantaa on sovellettava pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen sivuliikkeen

voittoihin, ottaen huomioon se kokonaisverokanta, jota olisi sovellettu, jos kyse olisi ollut tytäryhtiön emoyhtiölleen jakamasta voitosta.

(¹) EUVL C 200, 23.8.2003.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto)
21.2.2006 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkai-
supyyntö) — Silvia Hosse v. Land Salzburg**

(Asia C-286/03) (¹)

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 4 artiklan 2 b kohta — Maksuihin perustumattomat erityisetuudet — Itävaltalainen etuus, joka on tarkoitettu antamaan turvaa hoidon tarpeen varalta — Etuuden määrittely ja asumisedellytyksen laillisuus asetukseen N:o 1408/71 nähden — Vakuutetun oikeudensaaja)

(2006/C 131/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Silvia Hosse

Vastaaja: Land Salzburg

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla asetuksella (ETY) N:o 1247/92 (EYVL L 136, s. 1), 4 artiklan 2 b kohdan ja 19 artiklan tulkinta — Itävallan osavaltion (Salzburg) lainsäädäntö, jossa asutaan asumisedellytys sille, että hoidon tarpeen johdosta myönnettävä etuus myönnetään työntekijän perheenjäsenen asemassa olevalle vammaiselle lapselle — Maksuihin perustumattoman erityisetuuden käsite — Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan tulkinta — Sosiaalinen etu

Tuomiolauselma

- 1) *Salzburger Pflegegeldgesetzissä* säädetyn huoltoavustuksen kaltainen avustus ei ole sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammattinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 2 b kohdassa tarkoitettu maksuihin perustamaton erityisetuus vaan tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sairausetuus.
- 2) Salzburgin osavaltiossa työskentelevän ja yhdessä perheensä kanssa Saksassa asuvan palkatun työntekijän perheenjäsen voi silloin, kun hän täyttää muut myöntämistä koskevat edellytykset, vaatia työntekijän työskentelypaikan toimivaltaista laitosta maksamaan Salzburgin Pflegegeldgesetzin nojalla maksettavan huoltoavustuksen kaltaisen avustuksen asetuksen N:o 1408/71 19 artiklassa tarkoitettuna sairauden vuoksi maksettavana rahallisena etuutena, sikäli kuin perheenjäsenellä ei ole oikeutta vastaavaan etuuteen sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän asuu.

(¹) EUVL C 226, 20.9.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
9.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-323/03) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Asetus (ETY) N:o 3577/92 — Meriliikenteen kabotaasi — Sovelletavuus matkustajaliikennepalveluihin Vigon lahdella — Yhden ainoan toimijan hyväksi 20 vuodeksi tehty hallinnollinen käyttöoikeussopimus — Yhteensovellettuuus — Mahdollisuus tehdä sopimuksia julkisista palveluista tai asettaa julkisen palvelun velvoitteita — Jäädäyttämislauseke (tai standstill-lauseke)

(2006/C 131/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: I. Martínez del Peral ja K. Simonsson)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: L. Fraguas Gadea ja J. M. Rodríguez Cárcomo)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 (EYVL L 364, 2. 7) 1, 4, 7 ja 9 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen rikkominen — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mu-

kaan Ría de Vigon merikuljetuspalvelut voidaan antaa yhdelle ainoalle toimijalle 20 vuoden ajan ja jossa säädetään rajoittavammasta ja julkisen palvelun velvoitteiden alaisesta järjestelmästä

Tuomiolauselma

- 1) Koska Espanjan kuningaskunta on pitänyt voimassa lainsäädännön
- jonka mukaan Vigon lahden (Vigon rian) matkustajameriliikenteen palvelut voidaan antaa yhden ainoan toimijan hoidettaviksi 20 vuoden ajaksi ja jossa yhtenä käyttöoikeussopimuksen sopimuksentekoperusteena pidetään tällä lahdella hankittua liikennöintikokemusta
 - jonka mukaan kausiluonteisiin liikennepalveluihin saariin tai säännöllisiin liikennepalveluihin mantereella olevien satamien välillä voidaan liittää julkisen palvelun velvoitteita
 - josta ei ollenkaan kuultu Euroopan yhteisöjen komissiota ennen sen antamista

Espanjan kuningaskunta on rikkonut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 1, 4 ja 9 artiklaa, ja se ei ole noudattanut asetuksen mukaisia velvoitteita.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 239, 4.10.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
23.2.2006 (Tribunale di Cagliari ja Tribunale ordinario di Cagliari esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori ja Giuseppe Ignazio Boi v. Regione autonoma della Sardegna

(Yhdistetyt asiat C-346/03 ja C-529/03) (¹)

(Valtiontuet — Päätös 97/612/EY — Maatalousyrityksille myönnettyjen lainojen korkotuki — EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohdan a ja c alakohta (joista on muutettu tullut EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohdan a ja c alakohta) — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudellinen perusta — Perusteltu luottamus)

(2006/C 131/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Giuseppe Atzeni, Francesco Attori ja Giuseppe Ignazio Boi

Vastaaja: Regione autonoma della Sardegna

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale civile e penale di Cagliari — Sardinian alueen (Italia) maatalousalalla myöntämistä tuista 16 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/612/EY (EYVL L 248, s. 27) pätevyys

Tuomiolauselma

Sardinian alueen (Italia) maatalousalalla myöntämistä tuista 16 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/612/EY tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat tämän päätöksen pätevyteen.

(¹) EUVL C 264, 1.11.2003.
EUVL C 71, 20.3.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.3.2006 (Oberlandesgericht Kölnin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Siegfried Aulinger v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-371/03) (¹)

(Ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Yhteinen kauppapolitiikka — Serbian ja Montenegron tasavaltoja koskeva kauppasulku — Asetus (ETY) N:o 1432/92 — Henkilöliikenne)

(2006/C 131/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Siegfried Aulinger

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Köln — Euroopan talousyhteisön ja Serbian ja Montenegron tasavaltojen välisen kaupan kieltämisestä 1 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1432/92 (EYVL L 151, s. 4) 1 artiklan d alakohdan tulkinta — Kielletäänkö siinä

henkilöiden kuljetus Serbian ja Montenegron rajoille tai rajoilta, vai ei

Tuomiolauselma

Euroopan talousyhteisön ja Serbian ja Montenegron tasavaltojen välisen kaupan kieltämisestä 1 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1432/92 1 artiklan d alakohdasta on tulkittava siten, että elinkeinotoimintana suoritettu henkilöiden kuljetus Serbian ja Montenegron tasavaltoihin tai tasavalloista, joka toteutetaan kuljetuksena, jossa käytetään useita kulkuneuvoja, oli kielletty.

Kuljetuksella, jossa käytetään useita kulkuneuvoja, on ymmärrettävä henkilöiden sellaista kuljetusta kauppasulkualueelle tai kauppasulkualueelta, joka järjestetään jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja kauppasulkualueelle sijoittautuneen yrityksen välisenä yhteistyönä, jolloin ensin mainittu suorittaa kuljetuksen kauppasulkualueen rajan lähelle ja toinen kuljetuksen tästä paikasta kauppasulkualueelle tai kauppasulkualueelta tähän paikkaan (matkustajien siirtyessä ajoneuvosta toiseen).

(¹) EUVL C 289, 29.11.2003.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Gerechtshof te 's-Hertogenboschin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — M.E.A. van Hilten-van der Heijdenin oikeudenomistajat v. Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

(Asia C-513/03) (¹)

(Pääomanliikkeet — EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 56 artiklan 1 kohta) — Perintövero — Oikeudellinen oletama, jonka mukaan jäsenvaltion kansalaisen, joka on kuollut kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun hän on lähtenyt tuosta jäsenvaltiosta, katsotaan kuolinhetkellään asuneen siellä — Kolmas valtio)

(2006/C 131/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M.E.A. van Hilten-van der Heijdenin oikeudenomistajat

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* — EY 57 artiklan 1 kohdan, EY 58 artiklan 3 kohdan sekä Maasrichtin päätösasiakirjan liitteenä olevan, EY 58 artiklasta (ent. 73 d artikla) tehdyn julistuksen (N:o 7) tulkinta — Jäsenvaltion perintöveroa koskeva verosäännös, jonka nojalla jäsenvaltion kansalaisen, joka on asunut tässä jäsenvaltiossa ja joka on kuollut kymmenen vuoden sisällä siitä, kun hän on muuttanut pois kyseisen jäsenvaltion alueelta, katsotaan asuvan tässä jäsenvaltiossa perintöveroa kannettaessa — Jäsenvaltion kansalainen, joka asuu kolmannessa maassa kuolinhetkellään

Tuomiolauselman

EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklaa (josta on tullut EY 56 artikla) on tulkittava siten, että sen vastainen ei ole pääasiassa esillä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka perusteella tuon jäsenvaltion sellaisen kansalaisen jäämistöä, joka on kuollut kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun hän siirsi kotipaikkansa tuosta jäsenvaltiosta ulkomaille, verotetaan samoin kuin jos tämä kansalainen olisi säilyttänyt kotipaikkansa tuossa samassa valtiossa ja siten, että verotuksessa saadaan vähentää muiden valtioiden kantamat perintöverot.

(¹) EUVL C 85, 3.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.3.2006 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — *Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation ja The Queen v. Department for Environment, Food and Rural Affairs*

(Asia C-535/03) (¹)

(Kalastus — Turska — Pyyntiponnistusrajoitus — Avoimilla verkoilla varustetut puomitroolit — Suhteellisuusperiaate ja syrjäytäkiellon periaate)

(2006/C 131/12)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation ja The Queen

Vastaaja: Department for Environment, Food and Rural Affairs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002 (EYVL L 356, s. 12) XVII liitteessä olevan 4 kohdan b alakohdan ja 6 kohdan a alakohdan pätevyys — Sellaisten lisäpäivien myöntämisestä jäsenvaltioille, joina alus saa olla poissa satamasta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteen XVII mukaisesti 14 päivänä maaliskuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/185/EY 1 artiklan pätevyys — Yhteensoveltuvuus EY 28, EY 29, EY 33 ja EY 34 artiklan kanssa — Suhteellisuusperiaate ja syrjäytäkiellon periaate — Elinkeinon harjoittamisen perusvapaus

Tuomiolauselman

Esitetyn kysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat

— yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä XVII olevan 4 kohdan b alakohdan ja 6 kohdan a alakohdan,

— saman liitteen, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 671/2003, 4 kohdan b alakohdan ja 6 kohdan a alakohdan, ja

— sellaisten lisäpäivien myöntämisestä jäsenvaltioille, joina alus saa olla poissa satamasta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteen XVII mukaisesti, 14 päivänä maaliskuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/185/EY 1 artiklan pätevyys.

(¹) EUVL C 47, 21.2.2004.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan
kuningaskunta**

(Asia C-546/03) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omat varat — Yhteisön tullikoodeksi — Tuonti- tai vientitullien kantamista koskevat menettelyt — Näihin tulleihin liittyvien omien varojen viivästynyt maksaminen ja viivästyskorkojen maksamatta jättäminen)

(2006/C 131/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Diaz-Llanos La Roche ja G. Wilms)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Molde), Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski), Ruotsin kuningaskunta (asiamies: K. Wistrand)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 220 artikla ja tullivelkaan perustuvien tuonti- tai vientitullien määrien kirjaimisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen N:o 1854/89 (EYVL L 186, s. 1) 5 artikla — Euroopan yhteisöjen omien varojen yhden osan viivästynyt maksaminen tullivelkojen jälkikäteen tapahtuvan perimisen tapauksessa — Komission tilille kirjaamisessa tapahtuneesta viivästyksestä johtuvien viivästyskorkojen maksamisesta kieltäytyminen

Tuomiolauselma

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut

a) tullivelkaan perustuvien tuonti- tai vientitullien määrien kirjaimisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 5 artiklan ja 1.1.1994 alkaen yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut näissä säännöksissä säädettyjä tullivelkaan perustuvien tullien määrän jälkikäteen tapahtuvan tileihin kirjaamisen määräaikoja, mistä on aiheutunut viivästyminen omien varojen käytettäväksi asettamisessa ja

b) yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 tehdyn

neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 11 artiklan ja 31.5.2000 alkaen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole maksanut Euroopan yhteisöjen komissiolle näiden säännösten mukaisesti tähän viivästymiseen liittyviä viivästyskorkoja,

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
16.3.2006 (Rechtbank Utrechtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Poseidon Chartering BV v. Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdte Sijswerda ja Gerrit Schram**

(Asia C-3/04) ⁽¹⁾

(Direktiivi 86/653/ETY — Itsenäiset kauppaedustajat — Kauppaedustajan käsite — Yhden ainoan sopimuksen tekeminen ja jatkaminen usean vuoden ajan)

(2006/C 131/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Utrecht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Poseidon Chartering BV

Vastaaja: Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdte Sijswerda ja Gerrit Schram

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Rechtsbank Utrecht, Sector Kanton, Locatie Utrecht — Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL L 382, s. 17) 1 artiklan 2 kohdan tulkinta — Kauppaedustajan käsite — Itsenäinen välittäjä, joka on neuvotellut aikarahtaussovimuksen ja neuvottelee vuosittain sopimuksen voimassaolon jatkamisesta varustajan puolesta korvausta vastaan

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppavedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/EY 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kun itsenäinen välittäjä on valtuutettu tekemään yksi ainoa sopimus, jota on myöhemmin jatkettu usean vuoden ajan, tässä säännöksessä asetettu pysyvyyden vaatimus edellyttää, että päämies on valtuuttanut tämän välittäjän neuvottelemaan tämän sopimuksen perättäisistä jatkamisista.

(¹) EUVL C 59, 6.3.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
9.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-65/04) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Euratomin perustamissopimus — Soveltamisala — Direktiivi 89/618/Euratom — Terveiden suojelu — Ionisoiva säteily — Ydinenergian sotilaskäyttö — Ydinkäyttöisen sukellusveneen korjaus)

(2006/C 131/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Ström van Lier ja J. Grunwald)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Jackson ja C. Gibbs, avustajinaan D. Wyatt, QC, ja barrister S. Tromans)

Väliintulija: Ranskan tasavalta (asiamiehet: R. Abraham, G. de Bergues, E. Puisais ja C. Jurgensen)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Säteilyvaaratilanteessa tarvittavia suojelutoimenpiteitä ja noudatettavia ohjeita koskevien tietojen antamisesta väestölle 27 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/618/Euratom (EYVL L 357, s. 31) 5 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättäminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 94, 17.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-122/04) (¹)

(Komission toimivalta — Menettelytavat täytäntöönpanovaltaa käytettäessä — Forest Focus -ohjelman toteuttaminen)

(2006/C 131/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. F. Durand ja M. van Beek)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: K. Bradley ja M. Gómez-Leal) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: I. Díez Parra ja M. Balta)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajien vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez) ja Suomen tasavalta (asiamies: T. Pynnä)

Oikeudenkäynnin kohde

Metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä (Forest Focus) 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2152/2003 (EUVL L 324, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan kumoaminen siltä osin kuin siinä alistetaan Forest Focus -ohjelman täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttaminen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklassa säädettyyn sääntelymenettelyyn — Rajoitukset, jotka koskevat neuvoston mahdollisuutta valita päätöksellä 1999/468/EY säädetyistä täytäntöönpanomenettelyistä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 94, 17.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Regeringsrättenin esittämä ennakkoratkaisupyynnö) — Amy Rockler v. Försäkringskassan, aiemmin Riksförsäkringsverket

(Asia C-137/04) (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö — Vanhempainraha — Sen kauden huomioon ottaminen, jonka ajan henkilö on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä)

(2006/C 131/17)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Regeringsrätten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Amy Rockler

Vastaaja: Försäkringskassan, aiemmin Riksförsäkringsverket

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Regeringsrätten — EY 39 artiklan tulkinta — Oikeus vanhempainetuksiin ("föräldrapenning"). Kautta, jona työntekijä on ollut vakuutettuna yhteisen sairausvakuutusjärjestelmässä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaisesti, ei ole otettu huomioon

Tuomiolauselma

EY:n perustamissopimuksen 48 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä sovellettaessa on otettava huomioon kausi, jonka ajan työntekijä on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-177/04) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/374/ETY — Tuotevastuu — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti — EY 228 artikla — Rahamääräiset seuraamukset — Tuomion osittainen täytäntöönpano oikeudenkäynnin aikana)

(2006/C 131/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Valero Jordana ja B. Stromsky)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja R. Loosli)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 228 artikla — Laiminlyönti panna täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen 25.4.2002 asiassa C-52/00 antama tuomio, joka koskee tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) virheellistä täytäntöönpanoa — Ranskan code civilin säännösten jättäminen muuttamatta — Uhkakakon asettamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Koska Ranskan tasavalta katsoo edelleen, että turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen jälleenmyyjä on vastuussa samoin edellytyksin kuin valmistaja silloin, kun viimeksi mainittua ei voida tunnistaa, vaikka jälleenmyyjä on ilmoittanut vahinkoa kärsineelle kohtuullisessa ajassa sen, jolta hän on hankkinut tuotteen, se ei ole tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 3 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanon osalta toteuttanut asiassa C-52/00, komissio vastaan Ranska, 25.4.2002 annetun tuomion täysimääräiseksi täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä ja on näin ollen jättänyt noudattamatta sille EY 228 artiklan nojalla kuuluvat velvollisuudet.
- 2) Ranskan tasavallan on maksettava Euroopan yhteisöjen komission tilille "Euroopan yhteisön omat varat" uhkasakko, jonka määrä on 31 650 euroa päivässä kultakin päivältä, jonka edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Ranska 25.4.2002 annetun tuomion täysimääräisen täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden toteuttaminen viivästyy, tämän tuomion julistamispäivästä siihen saakka, kunnes kyseinen 25.4.2002 annettu tuomio on täysimääräisesti täytäntöön pantu.
- 3) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 118, 30.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Länsrätten i Stockholms länin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ulf Öberg v. Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, aiemmin Stockholms läns allmänna försäkringskassa

(Asia C-185/04) (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö — Vanhempainraha — Sen kauden huomioon ottaminen, jonka ajan henkilö on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä)

(2006/C 131/19)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Länsrätten i Stockholms län

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ulf Öberg

Vastaaja: Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, aiemmin Stockholms läns allmänna försäkringskassa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Länsrätten i Stockholms län — EY 12 artiklan, EY 17 artiklan 2 kohdan, EY 18 ja EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan 1 ja 2 kohdan ja UNICE:n CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevista puitesopimuksesta 3 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY (EYVL L 145, s. 4) tulkinta — Oikeus vanhempainetuuksiin (föräldrapenning) — Kautta, jona työntekijä on ollut vakuutettuna yhteisön sairausvakuutusjärjestelmässä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilösääntöjen mukaisesti, ei ole otettu huomioon.

Tuomiolauselma

EY 39 artiklaa on tulkittava siten, että asiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä sovellettaessa on otettava huomioon kausi, jonka ajan työntekijä on ollut vakuutettuna Euroopan yhteisöjen yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä.

(¹) EUVL C 179, 10.7.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 (Hof van beroep te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Belgische Staat v. Molenberg-natie NV

(Asia C-201/04) (¹)

(Yhteisön tullikoodeksi — Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Velvollisuus antaa velalliselle tiedoksi maksettavien tullien määrä heti, kun se on kirjattu tileihin, ja ennen velan syntymispäivästä laskettavan kolmen vuoden määräajan päättymistä — Käsite "aiheellisella tavalla")

(2006/C 131/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgische Staat

Vastaaja: Molenbergnatie NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van Beroep te Antwerpen — Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) tulkinta — Ajallinen soveltamisala — Sellaisen tullivelan kantaminen, joka on syntynyt ennen kuin asetusta voitiin soveltaa — Yhteisön tullikoodeksin 221 artiklan tulkinta — Velvollisuus antaa velalliselle tämän maksettavina olevien tullien määrä tiedoksi heti, kun se on kirjattu tileihin, ja toimittaa tiedoksianto enintään kolmen vuoden määräajassa siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt

Tuomiolauselma

- 1) Ennen 1.1.1994 syntyneen tullivelan kantamiseen, joka on pantu täytäntöön tämän ajankohdan jälkeen, on sovellettava ainoastaan niitä menettelysäännöksiä, jotka sisältyvät yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 217–232 artiklaan.
- 2) Asetuksen N:o 2913/92 221 artiklan 1 kohdan mukaan tuonti- tai vientitullien määrä on kirjattava tileihin ennen kuin se annetaan velalliselle tiedoksi.
- 3) Asetuksen N:o 2913/92 221 artiklan 3 kohdassa säädetyn määrärajan päätyttyä tullivelan kantamista koskeva menettely on vanhentunut, jollei tässä samassa artiklassa säädetystä poikkeuksesta muuta johdu, mikä merkitsee itse velan vanhentumista ja siisen lakkaamista. Kun tämä sääntö otetaan huomioon, 221 artiklan 3 kohtaa on pidettävä, toisin kuin saman artiklan 1 ja 2 kohtaa, aineellisena säännöksenä, eikä sitä näin ollen voida soveltaa ennen 1.1.1994 syntyneen tullivelan kantamiseen. Kun tullivelka on syntynyt ennen 1.1.1994, siihen voidaan soveltaa ainoastaan tänä ajankohtana voimassa olleita vanhentumissäännöksiä, vaikka velan kantamismenettely olisikin aloitettu 1.1.1994 jälkeen.
- 4) Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia antamaan erityisiä menettelysäännöksiä tavasta, jolla tuonti- tai vientitullien määrä on annettava velalliselle tiedoksi, kunhan kyseiseen tiedoksiantoon voidaan soveltaa sellaisia yleisesti sovellettavia kansallisia menettelysäännöksiä, joilla velalliselle voidaan taata asianmukaiset tiedot ja joiden avulla velallinen voi puolustaa oikeuksiaan tietoisena kaikista asiaan vaikuttavista seikoista.

(¹) EUVL C 179, 10.7.2004.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta**

(Asia C-205/04) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Julkishallinnon palvelussuhde — Muiden jäsenvaltioiden julkishallinnon palveluksessa saavutetun virkaiän ja työkokemuksen huomiotta jättäminen — EY 39 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artikla)

(2006/C 131/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: G. Rozet)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: N. Díaz Abad)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 39 artikla ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artikla — Pääsy Espanjan julkishallinnon palvelukseen — Velvollisuus toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa suorittamat palvelukset

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut oikeussääntöjä, joissa säädetään nimenomaisesti, että Espanjan julkishallinnossa tunnustetaan taloudelliselta kannalta jäsenvaltioiden kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa aikaisemmin suorittama palvelusaika.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 168, 26.6.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2006 — Mühlens GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Zirh International Corp.

(Asia C-206/04 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaan-
nusvaara — Sanamerkki ZIRH — Yhteisön tavaramerkin
SIR haltijan tekemä väite)

(2006/C 131/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Mühlens GmbH & Co. KG (edustajat: Rechtsanwalt T. Schulte-Beckhausen ja Rechtsanwalt C. Musiol)

Valittajan vastapuoli ja muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: S. Laitinen ja A. von Mühlendahl),

Zirh International Corp. (edustaja: asianajaja L. Kouker)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-355/02, Mühlens GmbH & Co. KG vastaan SMHV, 3.3.2004 antamasta tuomiosta, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin sen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin aiemman tavaramerkin haltijan esittämä väite tavaramerkin rekisteröintiä koskevaa hakemusta vastaan — Tavaramerkkien samankaltaisuus — (neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Mühlens GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 179, 10.7.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-209/04) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Ruisrääkkä — Lauteracher Riedin kansallispuiston erityissuojelualue — Sorenin ja Gleggen-Köblernin alueiden jättäminen erityissuojelualueen ulkopuolelle — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Rakennussuunnitelmaan tai -hankkeeseen liittyvä menettely — Valtatien tielinjan vahvistaminen — Ympäristövaikutusten arviointimenettely — Menettelylliset rikkomiset, jotka liittyvät liittovaltion S 18 -valtatiä koskevaan rakennushankkeeseen Itävallan alueella — Direktiivin 92/43 ajallinen soveltamisala)

(2006/C 131/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja B. Schima)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: E. Riedl, J. Müller ja K. Humer)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 6 artiklan 4 kohdan ja 7 artiklan rikkominen — Lauteracher Ried -nimisen erityissuojelualueen rajaaminen tieteellisesti virheellisin perustein, koska ruisrääkän (*Crex crex*) sekä muiden niityillä pesivien muuttolintujen suojelun kannalta tärkeät kaksi aluetta eli Soren ja Gleggen-Köblern on virheellisesti jätetty tämän erityissuojelualueen ulkopuolelle — Lupa sellaisen maantiehankkeen toteuttamiseen, joka saattaa vaikuttaa tähän alueeseen, direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 4 kohtaan perustuvia velvoitteita noudattamatta.

Tuomiolauselma

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 29.7.1997 annetulla komission direktiivillä 97/49/EY, 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole sisällyttänyt Lauteracher Riedin kansallispuiston erityissuojelualueeseen Sorenin ja Gleggen-Köblernin alueita, jotka tieteellisten arviointiperusteiden mukaan kuuluvat yhdessä tämän erityissuojelualueen kanssa kyseisen direktiivin näissä säännöksissä tarkoitettuihin lukumäärältään ja kooltaan sopivimpiin alueisiin.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio ja Itävallan tasavalta vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 179, 10.4.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate v. FCE Bank plc

(Asia C-210/04) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 ja 9 artikla — Kiinteä toimipaikka — Verotuksellisesti ulkomailla asuva yhtiö — Oikeussuhde — Kustannusten jakoa koskeva sopimus — OECD:n mallisopimus kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi — Verovelvollisen käsite — Vastikkeellinen palvelujen suoritus — Hallintokäytäntö)

(2006/C 131/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Vastaaja: FCE Bank plc

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte Suprema di Cassazione — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan tulkinta — Yhtiön, jolla on kotipaikka toisessa maassa, sivutoimipaikka, joka on tuotannollinen yksikkö — Mahdollisuus katsoa, että sivutoimipaikka on itsenäinen subjekti, ja soveltaa kaksinker-

taisen verotuksen välttämiseksi laaditun OECD:n mallisopimuksen "arms length" -periaatetta

Tuomiolauselman

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kiinteää toimipaikkaa, joka ei ole eri jäsenvaltioon sijoittautuneesta yhtiöstä, johon tämä kiinteä toimipaikka kuuluu, erillinen oikeushenkilö ja jolle kyseinen yhtiö suorittaa palveluja, ei ole pidettävä verovelvollisena sen vuoksi, että siltä on veloitettu mainituista palveluista aiheutuneita kuluja.

(¹) EUVL C 190, 24.7.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.3.2006 (Landesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rosmarie Kapferer v. Schlank & Schick GmbH

(Asia C-234/04) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta yksityisoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 15 artiklan tulkinta — Toimivalta kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa — Voittolupaus — Harhaanjohtava mainonta — Toimivaltaa koskeva tuomioistuimen päätös — Lainvoima — Uudelleen tutkittavaksi ottaminen muutoksenhakuinstanssissa — Oikeusvarmuus — Yhteisön oikeuden ensisijaisuus — EY 10 artikla)

(2006/C 131/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Innsbruck

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rosmarie Kapferer

Vastaaja: Schlank & Schick GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Innsbruck — EY 10 artiklan tulkinta — Muutoksenhakutuomioistuimen velvollisuus tutkia uudelleen alioikeuden lopullinen päätös toimivallasta, kun yhteisön oikeutta on rikottu — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1) 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinta — Kuluttajan-suoja koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään oikeudesta palkintoon, jonka harhaanjohtavan mainonnan vastaanottaja väittää voittaneensa

Tuomiolauselma

EY 10 artiklaan perustuva yhteistyön periaate ei edellytä, että kansallisen tuomioistuimen olisi jätettävä soveltamatta kansallisia menettelysääntöjä, jotta se voisi tutkia lainvoimaisen tuomioistuimen ratkaisun uudelleen ja kumota sen, jos ilmenee, että se on yhteisön oikeuden vastainen.

(¹) EUVL C 251, 9.10.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.3.2006 (Tribunale civile e penale di Cagliariin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Enirisorse SpA v. Sotacarbo SpA

(Asia C-237/04) (¹)

(Valtiontuet — EY 87 ja EY 88 artikla — Tuen käsite — Julkisen yrityksen osakkuus yksityisessä yrityksessä — Oikeus luopua osakkuudesta yrityksessä sillä ehdolla, että kaikista oikeuksista yhtiön varallisuuteen luovutaan sitä ennen)

(2006/C 131/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale civile e penale di Cagliari

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Enirisorse SpA

Vastaaja: Sotacarbo SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Cagliari — EY 87 artiklan ja EY 88 artiklan 3 kohdan tulkinta — Valtiontukien käsite — Julkinen yritys, joka on hankkinut osakkuuden yksityisestä yrityksestä — Kansallisen lainsäädännön, jossa sallitaan tällainen osakkuuksien hankkiminen, yhteensoveltuvuus EY 43 ja 49 artiklan kanssa

Tuomiolauselma

EY 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena ei voida pitää pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista sääntelyä, jolla valtion määräysvallassa olevan yhtiön osakkaille annetaan yleisesti sovellettavista oikeussäännöistä poikkeava oikeus luopua osakkuudestaan tässä yhtiössä sillä ehdolla, että ne luopuvat kaikista oikeuksistaan tämän yhtiön varallisuuteen.

(¹) EUVL C 201, 7.8.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (Gerechthof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Beemsterboer Coldstore Services BV v. Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Asia C-293/04) (¹)

(Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohta — Ajallinen soveltamisala — Hallinnollisen yhteistyön järjestelmä, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat — Käsite ”virheellinen todistus” — Todistus-taakka)

(2006/C 131/27)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof te Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Beemsterboer Coldstore Services BV

Vastaaja: Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechtshof te Amsterdam — Yhteisön tullikodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, s. 17), 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinta — Ennen asetuksen (EY) N:o 2700/2000 voimaantuloa syntyneestä tullivelasta johtuvien tullien kantaminen jälkikäteen sellaiselta maahantuojalta, joka on esittänyt EUR.1-tavaratodistuksen, joka osoittaa tavaroiden alkuperän, jota ei ole voitu vahvistaa jälkitarkastuksessa

Tuomiolauselman

- 1) Yhteisön tullikodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan tullivelkaan, joka on syntynyt ja jonka jälkitullaukseen on ryhdytty ennen mainitun asetuksen voimaantuloa.
- 2) Siltä osin kuin jälkitarkastuksessa ei voida enää vahvistaa EUR.1-tavaratodistuksessa ilmoitettua tavaroiden alkuperää, mainittu todistus on katsottava tullikodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi ”virheelliseksi todistukseksi”.
- 3) Sen, joka vetoaa tullikodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmanteen alakohtaan, on esitettävä tarpeellinen näyttö vaatimuksensa menestymiseksi. Siten tulliviranomaisten, jotka haluavat vedota mainitun 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan alkuun jälkitullin kantamiseksi, on lähtökohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että virheellisten todistusten antamisen syynä olivat viejän ilmoittamat virheelliset tosiseikat. Kuitenkin silloin, kun yksin viejän syyksi luettavan laiminlyönnin johdosta tulliviranomaisten on mahdotonta esittää tarpeellista näyttöä siitä, perustuiko EUR.1-tavaratodistuksen laatiminen viejän ilmoittamiin paikkansapitäviin vai virheellisiin tosiseikkoihin, tullin maksamisesta vastuussa olevan on osoitettava, että kyseinen kolmannen maan viranomaisten antama EUR.1-tavaratodistus perustui paikkansapitävien tosiseikkojen esittämiseen.

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Juzgado de lo Social de Madridin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmen Sarkatzis Herrero v. Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

(Asia C-294/04) (¹)

(Direktiivi 76/207/ETY — Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelu — Äitiysloma — Virkamiesuralle pääsy — Äitiyslomalla oleva määräaikainen työntekijä pääsee vakituiseen virkaan tultuaan hyväksytyksi valintamenettelyssä — Virkaiän laskeminen)

(2006/C 131/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carmen Sarkatzis Herrero

Vastaaja: Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Juzgado de lo Social de Madrid — Äitiyslomaa ja miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua mahdollisuuksissa työhön koskeva yhteisön lainsäädäntö — Naisten oikeudet äitiysloman aikana — Virkamiehen aseman saaminen ja kyseiseen asemaan liittyvät oikeudet — Tilapäinen työntekijä, joka oli äitiyslomalla saadessaan vakituisen viran

Tuomiolauselman

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etene- miseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY vastainen on sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa ei tunnusteta äitiyslomalla olevalle naispuoliselle työntekijälle virkamiesasemaan pääsyn kannalta samoja oikeuksia kuin on tunnustettu muille samassa valintamenettelyssä hyväksytyille henkilöille, ja jossa hänen viranhoidon aloittamistaan on lykätty äitiysloman päättymiseen saakka, ottamatta huomioon äitiysloman kestoä kyseisen työntekijän virkaikää laskettaessa.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
16.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan
kuningaskunta**

(Asia C-332/04) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/337/ETY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY — Hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Sellaisten tekijöiden välinen vuorovaikutus, joihin voidaan vaikuttaa suoraan tai välillisesti — Velvollisuus julkaista ympäristövaikutuksia koskeva ilmoitus — Arviointi, joka koskee vain kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevia hankkeita — Paternassa sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen rakentamista koskeva hanke)

(2006/C 131/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Valero Jordana ja F. Simonetti)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5), 3 artiklan, 9 artiklan 1 kohdan ja sen liitteessä II olevan 10 kohdan b kohdan puutteellinen/virheellinen täytäntöönpano — Direktiivin 97/11/EY 3 artiklassa säädetyn siirtymäkauden järjestelmän soveltamatta jättäminen — Paternassa (Valencia) sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen rakentamista koskevan hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin laiminlyönti

Tuomiolauselma

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, mukaisia velvoitteitaan, koska se on saattanut tämän direktiivin 3 artiklan puutteellisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä, koska se ei ole saattanut tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohtaa osaksi kansallista oikeusjärjestystä, koska se ei ole noudattanut direktiivin 97/11 3 artiklassa säädettyä siirtymäjärjestelyä, koska se ei ole saattanut asianmukaisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä tämän direktiivin liitteessä II olevan 10 kohdan b alakohdan ja 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan säännöksiä, kun niitä luetaan yhdessä, ja koska

se ei ole arvioinut Paternassa sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen ympäristövaikutuksia ja täten koska se ei ole soveltanut tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan, 4 artiklan 2 kohdan, 8 ja 9 artiklan säännöksiä.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
9.3.2006 (Audiencia Provincial de Barcelonan esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Matratzen Concord AG v.
Hukla Germany SA**

(Asia C-421/04) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Rekisteröinnin esteet — EY 28 ja EY 30 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Vaikutukseltaan vastaava toimenpide — Perustelut — Teollisoikeuden ja kaupallisen oikeuden suoja — Jäsenvaltiossa rekisteröity kansallinen sanamerkki — Tavaramerkki, joka muodostuu jonkin toisen jäsenvaltion kielestä lainatusta sanasta, jolta puuttuu tällä kielellä erottamiskyky ja/tai joka on tällä kielellä niitä tavaroita kuvaileva, joita varten tavaramerkki on rekisteröity)

(2006/C 131/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Matratzen Concord AG

Vastaaja: Hukla Germany SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Audiencia Provincial de Barcelona — EY 30 artiklan tulkinta — Teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojeleminen — Jäsenvaltioiden välisen kaupan peitelty rajoittaminen kansallisella sanamerkillä, joka muodostuu toisen jäsenvaltion kielessä kyseessä olevia tavaroita kuvailevasta sanasta (matratzen)

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ei estä sellaisen merkin rekisteröintiä jäsenvaltiossa kansallisena tavaramerkkinä, joka muodostuu toisessa jäsenvaltiossa puhutusta kielestä lainatusta sanasta, jolta tällä kielellä puuttuu erottamiskyky tai joka tällä kielellä on niitä tavaroita ja palveluja kuvaileva, joita varten rekisteröintiä on haettu, paitsi jos asianomainen kohderyhmä siinä jäsenvaltiossa, jossa rekisteröintiä on haettu, kykenee ymmärtämään tämän sanan merkityksen.

(¹) EUVL C 300, 4.12.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (Hof van Cassatie van Belgiën esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Léopold Henri van Esbroeckia vastaan

(Asia C-436/04) (¹)

(Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 ja 71 artikla — Ne bis in idem -periaate — Ajallinen soveltaminen — ”Saman teon” käsite — Huuhausaineiden maahantuonti ja maastavienti, joista on nostettu syytteet eri sopimusvaltioissa)

(2006/C 131/31)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie van België

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Léopold Henri van Esbroeck

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van Cassatie van België — Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 ja 71 artiklan tulkinta — Ne bis in idem -periaate — Henkilö, jota syytetään jäsenvaltiossa huuhausaineiden laittomasta maastaviennistä, vaikka sama henkilö, jota on Norjassa syytetty huuhausaineiden laittomasta maahantuonnista, on lainvoimaisesti tuomittu viimeksi mainitussa valtiossa ennen kuin Schengenin sopimus on tullut sovellettavaksi siellä

Tuomiolauselma

1) Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan

liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin 19.6.1990 Schengenissä, 54 artiklaan sisältyvää ne bis in idem -periaatetta on sovellettava rikosasiassa silloin, kun tämä asia on pantu sopimusvaltiossa vireille teoista, joista kyseessä oleva henkilö jo on saanut tuomion toisessa sopimusvaltiossa, vaikka kyseinen yleissopimus ei vielä kyseistä tuomiota julistettaessa ollut voimassa tässä viimeksi mainitussa valtiossa, kunhan se on voimassa kyseessä olevissa sopimusvaltioissa silloin, kun toista rikosasiaa käsittelevä tuomioistuin tutkii ne bis in idem -periaatteen soveltamisedellytykset.

2) Saman yleissopimuksen 54 artiklaa on tulkittava siten, että

— kyseisen artiklan soveltamisen kannalta merkityksellisenä kriteerinä on tapahtuneiden tekojen identtisyttä koskeva kriteeri, jolla tarkoitetaan sitä, että kyse on joukosta toisiinsa erottamattomasti liittyviä tekoja, riippumatta näiden tekojen oikeudellisesta luonnehdinnasta tai suojatusta oikeushyvästä

— rangaistavat teot, jotka ovat samojen huuhausaineiden maastavienti ja maahantuonti ja joista nostetaan syyte yleissopimuksen eri sopimusvaltioissa, on lähtökohtaisesti katsottava kyseisessä 54 artiklassa tarkoitetuksi ”samaksi teoksi”, mutta tätä koskeva lopullinen arviointi kuuluu toimivaltaisille kansallisille tuomioistuimille.

(¹) EUVL C 300, 4.12.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.2.2006 (Landesgericht Klagenfurtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A-Punkt Schmuckhandels GmbH v. Claudia Schmidt

(Asia C-441/04) (¹)

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus — EY 28 ja EY 30 artikla — Vaikutuksiltaan vastaavat toimenpiteet — Kotikauppa — Hopeakorujen myynti — Kielto)

(2006/C 131/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Klagenfurt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Vastaaja: Claudia Schmidt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Klagenfurt — EY 28 ja EY 30 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään kulta-, hopea- tai platinakorujen kotimyynti.

Tuomiolauselman

Kansallinen säännös, jolla jäsenvaltio kieltää alueellaan hopeakorujen myynnin ja tilausten vastaanottamisen kotimyyntiolosuhteissa, ei ole EY 28 artiklan vastainen, jos tuollaista säännöstä sovelletaan kaikkiin kyseessä oleviin toimijoihin ja jos sillä on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti sama vaikutus sekä kotimaisten että muista jäsenvaltioista maahan tuotujen tuotteiden markkinointiin. Ennakkoratkaisukysymykset esittäneen tuomioistuimen on tutkittava, estääkö kansallisen säännöksen soveltaminen pääasian olosuhteet huomioon ottaen muista jäsenvaltioista maahan tuotujen tuotteiden pääsyn markkinoille vai haittaako se niiden pääsyä markkinoille enemmän kuin se haittaa kotimaisten tuotteiden pääsyä markkinoille, ja mikäli näin on, sen on tutkittava, onko kyseessä oleva toimenpide perusteltu yleisen edun mukaisella tavoitteella tätä koskevassa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla vai yhdellä EY 30 artiklassa luetellulla tavoitteella, ja onko mainittu toimenpide oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden.

(¹) EUVL C 314, 18.12.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-455/04) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/55/EY — Turvapaikkapolitiikka — Siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottainen maahantulo — Tilapäinen suojelu — Vähimmäisvaatimukset — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 131/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: C. O'Reilly)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: C. White)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasisutusten tasapuolisen

jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY (EYVL L 212, s. 12) noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ei ole annettu sääde-tyssä määräajassa

Tuomiolauselman

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasisutusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 6, 8.1.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.3.2006 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Honyvem Informazioni Commerciali Srl v. Mariella De Zotti

(Asia C-465/04) (¹)

(Itsenäiset kauppaedustajat — Direktiivi 86/653/ETY — Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen edustussopimuksen lakattua)

(2006/C 131/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Honyvem Informazioni Commerciali Srl

Vastaaja: Mariella De Zotti

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte suprema di cassazione — Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL L 382, s. 17) 17 ja 19 artiklan tulkinta — Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen tai vahingonkorvaukseen edustussopimuksen päättymisen jälkeen

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/EY 19 artiklaa on tulkittava siten, että edustussopimuksen lakkaamisesta suoritettavaa hyvitystä, joka seuraa tämän direktiivin 17 artiklan 2 kohdan soveltamisesta, ei voida työehtosopimuksen nojalla korvata hyvityksellä, joka määritetään muiden kuin viimeksi mainitussa säännöksessä säädettyjen kriteerien mukaan, paitsi jos osoitetaan, että tällaisen sopimuksen soveltaminen takaa kaikissa tapauksissa kauppaedustajalle hyvityksen, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin se, joka seuraisi viimeksi mainitun säännöksen soveltamisesta.
- 2) Jäsenvaltioilla on direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdassa säädettyissä rajoissa harkintavaltaa, jota ne voivat vapaasti käyttää ottamalla huomioon erityisesti kohtuullisuutta koskevan kriteerin.

(¹) EUVL C 31, 5.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 23.2.2006 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Offenbach am Main-Land v. Keller Holding GmbH

(Asia C-471/04) (¹)

(Sijoittautumisvapaus — Yhtiövero — Emoyhtiön oikeus vähentää osakkuuksiinsa liittyvät menot — Sellaisten rahoitusmenojen vähennyskelvottomuus, joilla on taloudellinen yhteys verovapaisiin osinkoihin — Muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa emoyhtiöllä on kotipaikka, sijoittautuneen välillisesti omistetun tytäryhtiön jakamat osingot)

(2006/C 131/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt Offenbach am Main-Land

Vastaaja: Keller Holding GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43

artikla), 58 artiklan ja 73 b artiklan (joista on tullut EY 48 ja EY 56 artikla) tulkinta — Yhteisövero — Sellaisten kulujen vähennyskelvottomuus, jotka ovat välittömässä taloudellisessa yhteydessä verovapaisiin tuloihin — Kulut, joita jäsenvaltioon sijoittautuneelle emoyhtiölle aiheutuu omistusosuudesta samaan jäsenvaltioon sijoittautuneessa tytäryhtiössä, suhteessa tytäryhtiön tytäryhtiön jakamiin osinkoihin, jotka ovat verovapaita sen takia, että viimeksi mainittu yhtiö on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon

Tuomiolauselma

EY:n perustamissopimuksen 52 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 31 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaisille jäsenvaltion säännöksille, joiden mukaan tässä jäsenvaltiossa yleisesti verovelvolliselle emoyhtiölle osakkuuden hankkimisesta tytäryhtiössä aiheutuneet rahoitusmenot ovat vähennyskelvottomia verotuksessa, jos nämä menot liittyvät osinkoihin, jotka ovat verovapaita siitä syystä, että ne on saatu johonkin toiseen jäsenvaltioon tai mainitun sopimuksen osapuolena olevaan valtioon sijoittautuneelta välillisesti omistetulta tytäryhtiöltä, vaikka tällaiset menot ovat vähennyskelpoisia, jos ne liittyvät samaan jäsenvaltioon, jossa emoyhtiöllä on kotipaikka, sijoittautuneen välillisesti omistetun tytäryhtiön maksamiin osinkoihin, jotka tosiasiansa ovat myös verovapaita.

(¹) EUVL C 19, 22.1.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.2.2006 (VAT and Duties Tribunalin, Manchester esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Dollond & Aitchison Ltd v. Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-491/04) (¹)

(Yhteisön tullikoodeksi — Tullausarvo — Tuontitullit — Jerseyyn sijoittautuneen yhtiön suorittama tavaroiden toimitus Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja palvelujen suoritus Yhdistyneessä kuningaskunnassa)

(2006/C 131/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dollond & Aitchison Ltd

Vastaaja: Commissioners of Customs & Excise

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 29 ja 30 artiklan tulkinta — Maahan tuotujen kauppavaroiden tulla-arvo — Kolmannelle alueelle (Jersey saari) sijoittautuneen yhtiön postitse toimittamat piilolinssit, jotka kuuluvat jäsenvaltion alueelle sijoittautuneelle yhtiölle, joka suorittaa piilolinssitarkastus-, piilolinssineuvonta- ja piilolinssien huoltopalveluita

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, maksu määrätyistä palveluista, kuten piilolinssitarkastuksesta, piilolinssineuvonnasta tai pyydetystä jälkihoidosta, ja maksu määrätyistä tavaroista, joita ovat mainitut piilolinssit, puhdistusnesteet ja piilolinssikotelot, muodostavat yhdessä mainitussa 29 artiklassa tarkoitetun kauppaa-arvon ja ovat näin ollen veronalaisia.
- 2) Asiassa C 349/96, CPP, 25.2.1999 annetussa tuomiossa esitettyjä periaatteita ei sellaisenaan voida käyttää niiden kaupan osatekijöiden määrittämiseen, jotka on otettava huomioon mainittua 29 artiklaa sovellettaessa.

(¹) EUVL C 45, 19.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.3.2006 (Landesarbeitsgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hans Werhof v. Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

(Asia C-499/04) (¹)

(Yritysten luovutus — Direktiivi 77/187/ETY — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Työehtosopimus, jota sovelletaan luovuttajaan ja työntekijään luovutuksen tapauksessa)

(2006/C 131/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hans Werhof

Vastaaja: Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

Oikeudenkäynnin kohde

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 77/187/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/50/EY (EYVL L 201, s. 88) 3 artiklan 1 kohdan tulkinta — Luovutuksensaajan velvollisuus säilyttää luovuttajaa ja työntekijää luovutushetkellä sitovan työehtosopimuksen mukaiset edullisemmat palkkausehdot

Tuomiolauselma

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaista ei ole se, että kun työehtosopimuksessa viitataan luovuttajaan sitovaan työehtosopimukseen, yrityksen luovutuksen tapahtuessa voimassa ollutta työehtosopimusta seuraavat työehtosopimukset eivät sido luovutuksensaajaa, joka ei ole tällaisen sopimuksen osapuoli.

(¹) EUVL C 31, 5.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.2.2006 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Proxxon GmbH v. Oberfinanzdirektion Köln

(Asia C-500/04) (¹)

(Tariffiluokittelu — Käsitönteolliset kiintoavaimet ja jakovaimet ja vaihdettavat hylsyavaimet)

(2006/C 131/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Proxxon GmbH

Vastaaja: Oberfinanzdirektion Köln

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — Yhdistetyn nimikkeistön tulkinta, sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 11 päivänä syyskuuta 2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003 (EYVL L 281, s. 1) — Nimikkeessä 8204 tarkoitetut käsikäyttöiset kiintoavaimet ja jakoavaimet (myös momenttiavaimet); vaihdettavat hylsyavaimet, myös varsineen — Ruuvisarjat vääntöneliöllä urakanta-, ristikanta-, TX- ja kuusiokoloruuveille

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2388/2000, nimikettä 8204 on tulkittava siten, että se ei kata ennakkoratkaisupyyntössä kuvattuja, erikseen maahantuotuja neliökantavääntimellä varustetun ruuviavaimen kärkiä, urakanta-, ristikanta-, TX- ja kuusiokoloruuveja varten.
- 2) Yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 8204 on tulkittava siten, että se kattaa ennakkoratkaisupyyntössä kuvatun neliökantajärjestelmän sellaiset erikseen maahantuodut osat, jotka eivät käytettäessä ole välittömässä kosketuksessa yhdyslementtiin.
- 3) Yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 8204 on tulkittava siten, että se kattaa ennakkoratkaisupyyntössä lähemmin kuvatun neliökantajärjestelmän momenttiavaimet, jotka on tuotu maahan erikseen.

(¹) EUVL C 57, 5.3.2005.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto)
16.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta**

(Asia C-518/04) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen — Eläinlajien suojeleminen)

(2006/C 131/39)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja M. van Beek)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: E. Skandalou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan rikkominen — Vipera schweizeri -käärmeen suojeleminen Milosin saarella — Se, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä, joilla kielletään tämän lajin häiritseminen sen lisääntymisaikana sekä lisääntymispaikkojen heikentäminen tai hävittäminen

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole säädettyssä määräajassa toteuttanut toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sellaisen tuloksellisen ja tiukan suojelejärjestelmän käyttöönottamiseksi ja soveltamiseksi, jolla suojelemaan Vipera schweizeri -käärmettä Milosissa ja jolla estetään kaikenlainen tämän lajin tahallinen häiritseminen erityisesti sen lisääntymis-, jälkeläistenhoito- ja talvehtimisaikana ja kaikenlainen lisääntymis- tai levähdyspaikkojen heikentäminen tai hävittäminen.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 57, 5.3.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2006 (Corte d'appello di Cagliariin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gaetano Verdoliva v. J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA

(Asia C-3/05) ⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus — Päätös, jolla toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoon on suostuttu — Tiedoksiantoa ei ole toimitettu tai sitä ei ole toimitettu asianmukaisesti — Tiedon saaminen — Muutoksenhaun määräaika)

(2006/C 131/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Cagliari

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gaetano Verdoliva

Vastaajat: J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna ja San Paolo IMI SpA

Muu asianosainen: Pubblico Ministero

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte d'appello di Cagliari — Brysselin yleissopimuksen 36 artiklan tulkinta — Tuomioiden täytäntöönpano — Eksekvatuuri päätöksen sääntöjenvastainen tiedoksiantaminen — Oikeudenkäyntiä koskevien asiakirjojen tiedoksiantamisen käsite

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen 36 artiklaa, sellaisena kuin tämä yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella, on tulkittava siten, että siinä edellytetään, että täytäntöönpanomääräys annetaan asianmukaisesti tiedoksi sen sopimusvaltion prosessuaalisten sääntöjen mukaisesti, jossa täytäntöönpanoa pyydetään, ja että näin ollen silloin, kun täytäntöönpanomääräystä ei ole annettu tiedoksi tai sitä ei ole annettu asianmukaisesti tiedoksi, pelkästään täytäntöönpanon vastapuolen tietoisuus määräyksestä ei ole riittävä, jotta kyseisessä artiklassa tarkoitettu määräaika alkaisi kulua.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 19.3.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-43/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 131/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz, D. Martin ja H. Kreppel)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamies: U. Forsthoff)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY mukaisia veloitteitaan, koska se ei ollut antanut kaikkia direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä uskuntoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän osalta.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 2.4.2005.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto)
23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti**

(Asia C-46/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/79/EY — Työsuhteen ehdot — Työajan järjestäminen — Siviili-ilmailun liikkuvat työntekijät — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 131/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: N. Yerrell)

Vastaaja: Irlanti (asiamies: O'Hagan)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Euroopan lentoyhtiöiden liiton (AEA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF), Euroopan ohjaamomiehistöyhdistyksen (ECA), Euroopan alueellisten lentoyhtiöiden yhdistyksen (ERA) ja Kansainvälisen tilauslentoyhtiöiden järjestön (IACA) tekemän, siviili-ilmailun liikkuvien työntekijöiden työajan järjestämistä koskevan eurooppalaisen sopimuksen täytäntöönpanosta 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/79/EY (EYVL L 302, s. 57) määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti

Tuomiolauselma

1) Irlanti ei ole noudattanut Euroopan lentoyhtiöiden liiton (AEA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF), Euroopan ohjaamomiehistöyhdistyksen (ECA), Euroopan alueellisten lentoyhtiöiden yhdistyksen (ERA) ja Kansainvälisen tilauslentoyhtiöiden järjestön (IACA) tekemän, siviili-ilmailun liikkuvien työntekijöiden työajan järjestämistä koskevan eurooppalaisen sopimuksen täytäntöönpanosta 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/79/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 16.4.2005.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
23.2.2006 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Siemens AG v. Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)**

(Asia C-59/05) ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivit 84/450/ETY ja 97/55/EY — Vertaileva mainonta — Kilpailijan erottavan tunnuksen maineen väärinkäyttö)

(2006/C 131/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Siemens AG

Vastaaja: Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/450/ETY (EYVL L 250, s. 17), sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY (EYVL L 290, s. 18), 3 a artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkinta — Vertaileva mainonta — Tuotteet, joita myydään viittaamalla olennaisiin osin kilpailijan tuotteen tilausnumeroihin

Tuomiolauselma

Harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 10 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/450/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY, 3 a artiklan 1 kohdan g alakohdalla on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa valmistajan erottavan tunnuksen mainetta ei käytetä epäoikeutetusti hyväksi, jos kilpaileva tavarantoimittaja käyttää tuoteluetteloissaan kyseisen valmistajan ammattiipiireissä tunnetun erottavan tunnuksen ydinosaa.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 2.4.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.3.2006 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Emsland-Stärke GmbH v. Landwirtschaftskammer Hannover

(Asia C-94/05) ⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (EY) N:o 97/95 — Tärkkelystä tuottaville yrityksille suoritettavat palkkiot — Myöntämisedellytykset — Seuraamukset — Oikeasuhteisuus — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen)

(2006/C 131/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Emsland-Stärke GmbH

Vastaaja: Landwirtschaftskammer Hannover

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä perunantuottajille maksettavan vähimmäishinnan ja tasausmaksun osalta sekä perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä tammikuuta 1995 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 97/95 (EYVL L 16, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 24.6.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1125/96 (EYVL L 150, s. 1), 13 artiklan 4 kohdan tulkinta — Palkkion myöntämisedellytykset — Viljelysopimus, joka on tehty yhtäältä tärkkelystä tuottavan yrityksen ja toisaalta ei tuottajan vaan sellaisen toimijan välillä, joka hankkii perunat suoraan tai välillisesti tuottajilta — Seuraamukset

Tuomiolauselma

1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä perunantuottajille maksettavan vähimmäishinnan ja tasausmaksun osalta sekä perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä tammikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 97/95, sellaisena kuin se on muutettuna 24.6.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1125/96, 13 artiklan 4 kohdassa säädettyä seuraamusta sovelletaan tärkkelystä tuottavaan yritykseen, joka — ilman, että olisi tarpeen, että se on ylittänyt sille myönnetyn alakiintiön — hankkii perunoita toimijalta, joka hankki niitä suoraan tai välillisesti tuottajilta, ja näin on myös silloin, kun tärkkelystä tuottavan yrityksen ja kyseessä olevan toimijan välillä on tehty osto- ja toimitussopimus, jonka mainitun sopimuksen osapuolet ovat nimenneet ”viljelysopi-

mukseksi” ja jonka kansallinen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tällaiseksi sopimukseksi mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan yhteydessä mutta jota ei voida pitää viljelysopimuksena tämän saman asetuksen 1 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

- 2) Toisen kysymyksen ensimmäisen osan tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 97/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/96, 13 artiklan 4 kohdan pätevyyteen oikeusvarmuuden periaatteen kannalta.
- 3) Toisen kysymyksen toisen osan tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 97/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/96, 13 artiklan 4 kohdan pätevyyteen Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua suhteellisuusperiaatteen kannalta.
- 4) Sillä seikalla, että kansallinen toimivaltainen viranomainen on ollut tietoinen siitä, että tärkkelystä tuottava yritys hankki perunat toimijalta, joka hankki ne suoraan tai välillisesti tuottajilta, ei ole vaikutusta väärinkäytöksen luokitteluun asetuksen N:o 2988/95 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”huolimattomuudesta johtuvaksi”, eikä sillä näin ollen ole vaikutusta asetuksen N:o 97/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/96, 13 artiklan 4 kohdassa säädetyn seuraamuksen soveltamiseen mainittuun tärkkelystä tuottavaan yritykseen.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 16.4.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 9.3.2006 (Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie v. Société Gillan Beach

(Asia C-114/05) ⁽¹⁾

(Arvonlisävero — Verollisten liiketoimien suorituspaikka — Verotuksellinen liittymäkohta — Venenäyttelyjen yhteydessä suoritettavat palvelut)

(2006/C 131/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Vastaaja: Société Gillan Beach

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Ranskan Conseil d'Etat — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan tulkinta — Verotuspaikan määrittäminen — Palvelujen suoritukset venenäyttelyiden yhteydessä

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että messujen tai näyttelyn järjestäjän näytteillepanijoille tarjoama palvelukokonaisuus liittyy tässä säännöksessä tarkoitettuihin palvelujen suorituksiin.

(¹) EUVL C 115, 14.5.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-133/05) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 131/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Martin)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamies: C. Pesendorfer)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annettun neuvoston direktiivin

2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) säädetyssä määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti

Tuomiolauselma

1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annettun neuvoston direktiivin 2000/78/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat liittovaltion tasolla tarpeellisia vammaisuuteen perustuvaan syrjintään liittyvien sekä osavaltioiden tasolla — Wienin ja Ala-Itävallan osavaltioita lukuun ottamatta — tämän direktiivin kaikkien säännösten täytäntöönpanemiseksi

2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 143, 11.6.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.3.2006 (College van Beroep voor het bedrijfsleven esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja Stichting Natuur en Milieu v. College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Asia C-174/05) (¹)

(Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskeva lupa — Direktiivi 91/414/ETY — 8 artikla — Aldikarbininiminen tehoaine — Päätöksen 2003/199/EY 2 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdan pätevyys)

(2006/C 131/47)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja Stichting Natuur en Milieu

Vastaaja: College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Muu asianosainen: Bayer CropScience BV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Aldikarbin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluvälineille annettujen lupien peruuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen (EUVL L 76, s. 21) 2 artiklan 3 kohdan pätevyys

Tuomiolauselma

Esitetyn kysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esille mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi aldikarbin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluvälineille annettujen lupien peruuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/199/EY 2 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdan pätevyys-

(¹) EUVL C 155, 25.6.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 9.3.2006
— Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-310/05) (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/95/EY — Yleinen tuoteturvallisuus — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 131/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M.-J. Jonczyk ja A. Aresu)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: S. Schreiner)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Eu-

roopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY (EYVL L 11, s. 4) noudattamisen edellyttämien säännösten säädetyssä määräajassa tapahtuvan antamisen laiminlyönti.

Tuomiolauselma

1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY 21 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 243, 1.10.2005.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerische Landessozialgericht on esittänyt 3.2.2006 — Grete Schleppe v. Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Asia C-60/06)

(2006/C 131/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerische Landessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Grete Schleppe

Vastaaja: Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteessä III olevan A ja B osan 35 kohdan, Saksa-Itävalta, e alakohdan i alakohtaa (¹) tulkittava siten, että se edellyttää paitsi sitä, että oikeus etuuteen on olemassa 1.1.1994, myös asumista Itävallassa?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko tuo säännös ja asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteessä VI olevan C osan, Saksa, 1 kohta yhteensopivia yhteisön oikeuden ylemmätasoisien sääntöjen kanssa ja erityisesti EY 39 ja EY 42 artiklalla määrätyn vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa?

(¹) EYVL L 149, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Ordinario di Novara on esittänyt 10.2.2006 — Luigi Molerin ja Valter Corsin Carp Snc., Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti v. Ecorad Srl

(Asia C-80/06)

(2006/C 131/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale Ordinario di Novara

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Carp Snc (Luigi Moleri ja Valter Corsi), Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti

Vastaaja: Ecorad Srl

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko [komission] päätöksen nro 1999/93/EY 2 ja 3 artiklaa ja sen liitettä II ja III (¹) tulkittava siten, että paniikkisaloilla varustettavia ovia eivät voi valmistaa yrittäjät, joka ei täytä vaatimuksenmukaisuuden osoittamismenettelytyypin nro 1 mukaisia vaatimuksia?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko päätöksen nro 1999/93/EY 2 ja 3 artiklassa ja sen liitteessä II ja III olevat määräykset oikeudellisesti velvoittavia siitä riippumatta, onko Euroopan standardointikomitea antanut tekniset määräyksensä, kyseisen päätöksen voimaantulopäivästä alkaen, sen vaatimuksenmukaisuuden osoittamismenettelytyypin osalta, jota ovien valmistajien on noudatettava paniikkisaloilla varustettavia ovia valmistessaan?

3) Ovatko päätöksen nro 1999/93/EY 2 ja 3 artikla ja sen liitteet II ja III pätemättömiä suhteellisuusperiaatteen kannalta arvioiden, kun niissä asetetaan kaikille [alan] yrittäjille velvollisuus noudattaa 1 tyyppin varmentamismenettelyä, jotta ne voisivat käyttää CE -merkintää ovissa, jotka on varustettu paniikkisaloilla (teknisten määräysten antamistoimivallan kuuluessa Euroopan standardointikomitealle CENille)?

(¹) Rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ovien, ikkunoiden, ikkunaluukkujen, pimentimien, teollisuusovien ja niihin liittyvien rakennustarvikkeiden osalta 25 päivänä tammikuuta 1999 tehty komission päätös 1999/93/EY, EYVL L 29, s. 51.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid on esittänyt 20.2.2006 — Navicon, S.A. v. Administración del Estado

(Asia C-97/06)

(2006/C 131/51)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Navicon, S.A.

Vastaaja: Administración del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko kuudennen direktiivin (¹) 15 artiklan 5 kohdassa säädetyssä vapautuksessa esiintyvää sanaa "rahtaus" tulkittava siten, että siihen sisältyy yksinomaan aluksen kokonaislastitilan rahtaus (kokonaisrahtaus) vai sisältyykö siihen myös aluksen osan tai tietyn prosenttiosuuden rahtaus (ositaisrahtaus)?

2) Onko kansallinen laki, jonka mukaan ainoastaan kokonaisrahtaus on vapautettu verosta, ristiriidassa kuudennen direktiivin kanssa?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

2. a) Onko direktiiviä tulkittava niin, että direktiivin 3 artiklassa tarkoitettu ilmoitus toimivaltaiselle työvoimaviranomaiselle saadaan tehdä vasta neuvottelumenettelyn päättymisen jälkeen?

b) Jos a kohtaan vastataan myöntävästi, onko ennen ilmoituksen tekemistä saatettava päätökseen sekä joukkovähentämisten välttämistä tai rajoittamista koskevat neuvottelut että niiden seurausten lieventämistä koskevat neuvottelut?

(¹) EYVL L 225, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Berlin on esittänyt 28.2.2006 — Annette Radke v. Achterberg Service GmbH & Co KG

(Asia C-115/06)

(2006/C 131/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Annette Radke

Vastaaja: Achterberg Service GmbH & Co KG

Ennakkoratkaisukysymykset

1. a) Onko työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/59/EY (¹) tulkittava niin, että direktiivin 2 artiklassa tarkoitettujen neuvottelujen päättyminen jo silloin, kun työnantajan ja työntekijöiden edustajien väliset välittömät neuvottelut ovat epäonnistuneet, vai täytyykö silloin, kun työnantaja ja/tai työntekijöiden edustajat ovat vedonneet kansallisessa lainsäädännössä säädettyyn sovitteluelimeen, neuvottelujen olla päättyneet myös tältä osin?

b) Jos toiseen vaihtoehtoon vastataan myöntävästi, edellyttääkö direktiivi, että ennen irtisanomisten ilmoittamista ovat päättyneet sekä neuvottelut sovitteluelimessä mahdollisuudesta välttää joukkovähentämistä tai rajoittaa niitä että myös neuvottelut mahdollisuudesta lieventää niiden seurauksia sosiaalisilla toimenpiteillä?

Kanne 28.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-119/06)

(2006/C 131/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja(t): Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet): X. Lewis, avvocato M. Mollica

Vastaaja(t): Italian tasavalta

Vaatimukset

— Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa Italian tasavallan jättäneen noudattamatta julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (¹) ja erityisesti sen 11, 15 ja 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska Regione Toscana ja Toscanan alueen Azienda Sanitarie ovat tehneet Confederazione delle Misericordie d'Italian ANPASin Toscanan aluekomitean ja CRI:n Toscanan jaoston kanssa alueellisen puitesopimuksen sairaskuljetusten suorittamisesta 11.10.1999 alkaen ja jatkaneet tätä puitesopimusta 28.3.2003 siihen liitettyllä pöytäkirjalla ja tämän jälkeen Toscanan alueneuvoston 19.4.2004 tekemällä päätöksellä nro 379 huhtikuussa 2004 uuden sopimuksen, jolla jatketaan yhteistyötä edellä mainittujen yhdistysten kanssa kyseisten palvelujen suorittamiseksi tammikuusta 2004 joulukuuhun 2008

— että Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että edellä mainitut sopimukset, jotka koskevat kuljetuspalvelujen suorittamista, ovat julkisia palveluhankintoja, joita tehtäessä on loukattu julkisia hankintasopimuksia koskevia yhteisön oikeussääntöjä, koska sopimukset on tehty suoraan turvautumatta minkäänlaiseen kilpailuttamismenettelyyn.

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Maltan tasavalta

(Asia C-136/06)

(2006/C 131/54)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Maltan tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Maltan tasavalta ei ole noudattanut sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY (¹) ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY muuttamisesta 8 päivänä joulukuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/108/EY (²) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- Maltan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 13.8.2004.

(¹) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

(²) EUVL L 345, s. 106.

Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-137/06)

(2006/C 131/55)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY (¹) 14 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 18.7.2004

(¹) EYVL L 189, s. 12.

Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-138/06)

(2006/C 131/56)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 18.7.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 189, s. 12.

Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-152/06)

(2006/C 131/57)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja K. Nyberg)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Suomen tasavalta ei ole Ahvenanmaan maakunnan osalta noudattanut tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/95/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Suomen tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 13.8.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 37, s. 19.

Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-153/06)

(2006/C 131/58)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja K. Nyberg)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Suomen tasavalta ei ole Ahvenanmaan maakunnan osalta noudattanut sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Suomen tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 13.8.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 37, s. 24.

Kanne 21.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta**(Asia C-154/06)**

(2006/C 131/59)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja K. Nyberg)*Vastaaja:* Suomen tasavalta**Vaatimukset**

— on todettava, että Suomen tasavalta ei ole Ahvenanmaan maakunnan osalta noudattanut sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY muuttamisesta 8 päivänä joulukuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/108/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 13.8.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 345, s. 106.

Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta**(Asia C-156/06)**

(2006/C 131/60)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Maidani ja K. Simonsson)*Vastaaja:* Ruotsin kuningaskunta**Vaatimukset**

— yhteisöjen tuomioistuimen on katsottava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyriyten ja sijoituspalveluyriyten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöönpanolle päättyi 11.8.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 35, s. 1.

Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta**(Asia C-157/06)**

(2006/C 131/61)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: X. Lewis ja D. Recchia)*Vastaaja:* Italian tasavalta**Vaatimukset**

— Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 6 artiklan ja 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on 11.7.2003 antanut Ministero dell'Internon asetuksen, Prot. 558/A/04/03/RR, jolla annetaan lupa poiketa julkisia tavaranhankintoja koskevista yhteisön säännöistä kevytelikopterien hankkimiseksi poliisiin ja palokunnan tarpeisiin, vaikka yksikään niistä edellytyksistä, joilla tällainen poikkeus voitaisiin perustella, ei ole täyttynyt.

— Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen komissio on 23.3.2006 nostanut kanteen, jotta todettaisiin, että Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/36/ETY ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä saman direktiivin 6 artiklan ja 9 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on 11.7.2003 antanut Ministero dell'Internon asetuksen, jolla annetaan lupa poiketa julkisia tavaranhankintoja koskevista yhteisön säännöistä kevythelikopterien hankkimiseksi poliisiin ja palokunnan tarpeisiin, vaikka yksikään niistä edellytyksistä, joilla tällainen poikkeus voitaisiin perustella, ei ole täytynyt.

Muiden jäsenyysselvoitteiden loukkaamista koskevien oikeudenkäyntien valmisteluvaiheessa komissio on tullut tietoiseksi edellä mainitun Ministro dell'Internon asetuksen olemassaolosta. Komissio väittää, että kyseinen asetus on ristiriidassa edellä mainitun julkisia tavaranhankintoja koskevan direktiivin kanssa siltä osin kuin yksikään niistä edellytyksistä, joiden täytyessä direktiivin 93/36/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kyseistä direktiiviä ei tarvitse soveltaa — eli kun tavaranhankintasopimukset on julistettu salaisiksi, kun tavaranhankintasopimusten toteuttaminen edellyttää erityisiä turvatoimia tai kun kyseisen jäsenvaltion keskeiset turvallisuusedut sitä vaativat — ei ole täytetty.

(¹) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

Kanne 23.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-159/06)

(2006/C 131/62)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: U. Wölker, F. Simonetti ja K. Nyberg)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

— Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Suomen tasavalta ei ole Ahvenanmaan maakunnan osalta noudattanut tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen

direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten asetettu määräaika päättyi 21.7.2004.

(¹) EYVL L 197, s. 30

Kanne 24.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-160/06)

(2006/C 131/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja G. Zavvos)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— Yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/51/EY (¹) mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole antanut sen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle.

— Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 1.1.2005.

(¹) EYVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

Valitus, jonka Ermioni Komninou, Grigorios Dokos, Donatos Pappas, Vasileiois Pappas, Aristeidis Pappas, Elevation Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Aleksandra Dokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis ja Thomas Bolosis ovat tehneet 29.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-42/04, Komninos ym. v. komissio, 13.1.2006 antamasta määräyksestä

(Asia C-167/06 P)

(2006/C 131/64)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittajat: Ermioni Komninou, Grigorios Dokos, Donatos Pappas, Vasileiois Pappas, Aristeidis Pappas, Elevation Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Aleksandra Dokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Dolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis ja Thomas Bolosis (edustaja: asianajaja G. Dellis)

Vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 13.1.2006 asiassa T-42/04 antama riidanalainen määräys on kumottava
- Yhteisöjen tuomioistuimen on otettava tutkittavaksi valittajien 10.2.2004 nostama kanne ja velvoitettava Euroopan yhteisöjen komissio maksamaan jokaiselle valittajalle 200 000 euroa laillisine 8 prosentin korkoineen yhteisöjen tuomioistuimen tuomion antamisesta saatavan maksamiin saakka
- Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, joita valittajille on kertynyt sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhaun yhteydessä, ja toissijaisesti siinä tapauksessa, että nyt esillä oleva valitus hylätään, on määrättävä, että vastapuoli korvaa oikeudenkäyntikulut tai että kukin asianosaisista vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa C-167/06 kyseessä oleva kumoamisvaatimus, jonka 15 valittajaa, kotipaikka Parga (Prevesin lääni, Kreikka), ovat esittäneet, koskee Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 13.1.2006 asiassa T-42/04 antamaa määräystä. Tällä määräyksellä hylättiin selvästi perusteettomana vahingonkorvauskanne, jonka valittajat olivat nostaneet 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Tällä 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa komissiota vastaan nostetulla kanteella vaadittiin vahingonkorvausta aineettomasta vahingosta, jota valittajille oli aiheutunut komission käyttäytymisestä sen jälkeen, kun valittajat olivat 7.7.1995 tehneet kantelun siitä, että Kreikan viranomaiset olivat rikkoneet yhteisön ympäris-

töoikeutta ja erityisesti direktiivin 85/337/ETY 3 ja 5 artiklaa suunniteltaessa ja valmistettaessa Varkassa sijaitsevan biologisen puhdistamon erästä yksikköä.

Valittajat väittävät, että komission koko jatkuva käyttäytyminen valittajia kohtaan merkitsee selvää huonoa hallintoa. Valittajat esittävät erityisesti, että

1. komissio ei varhaisessa vaiheessa ensinnäkään antanut heille ajoissa tietoja kantelun käsittelystä, epäsi heiltä tietoja ja johti heitä harhaan heidän asiansa käsittelyn suhteen; toiseksi komissio valittajien kantelun hylätessään toimi selvästi ristiriidassa yhteisön ympäristöoikeuden säännösten ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, ja kolmanneksi komissio ei noudattanut perustavanlaatuisia jäävyysääntöjä, jotka koskevat sitä, kuinka sen virkamiehet käsittelevät valittajien asiaa.
2. Jatkossa sen jälkeen, kun edellä esitetty oli todettu oikeusasiamiehen päätöksessä, komissio ei ryhtynyt alkeellisimpiinkin toimiin edellä mainitun huonon hallinnon korjaamiseksi. Lisäksi komissio edelleen kohteli valittajia viiveellä ja tavalla, joka ei ole läpinäkyvä: yhtäältä se kieltäytyy myöntämästä valittajien osalta tekemiään virheitään ja toisaalta (sekä silloin, kun vahingonkorvauskanne nostettiin, että nykyisin) se kieltäytyy tutkimasta valittajien kantelua aineellisesti ja turvaamaan yhteisön oikeuden yhtenäistä ja oikeaa tulkintaa.

Valittajat väittävät erityisesti, että riippumatta siitä, onko komission kanta direktiivin 85/337/ETY säännösten soveltamatta jättämisestä virheellinen vai ei, edellä mainitulla käytöksellään komissio rikkoo ilmeisellä tavalla niitä perustavanlaatuisia velvollisuuksia, joita sillä on valittajia kohtaan sillä perusteella, että nämä ovat Euroopan kansalaisia ja hallintoalamaisia, ja erityisesti hyvän hallinnon, puolueettomuuden, oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, ja komissio rikkoo käytännössä myös kantelu-oikeutta, joka Euroopan kansalaisille on taattu.

Valituksenalaisessa määräyksessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ilman, että se olisi tutkinut vahingonkorvauskanteen tutkittavaksi ottamista, soveltanut sitä sitovan työjärjestyksensä 111 artiklaa ja todennut, että a) kanteelta puuttui oikeudellinen perusta kokonaan ja b) että ei ollut tarpeen jatkaa oikeudenkäyntiä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, varsinkaan vaihtaa lisää kirjelmiä ja järjestää suullista käsittelyä. Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan ja velvoitti kantajat paitsi vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan myös korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut. Edellä mainittu määräys annettiin tiedoksi nyt valittajina olevien täysivaltaiselle asianajajalle 25.1.2006 päivätyllä kirjatulla kirjeellä.

Tästä määräyksestä, jota valittajat pitävät EY:n perustamissopimuksen 225 artiklan 2 kohdassa ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklassa tarkoitettulla tavalla oikeudellisesti virheellisenä, on tehty tässä perustamissopimuksen artiklassa ja perussäännön 56 artiklassa tarkoitettu valitus, joka on tehty vaaditulla tavalla ja määräajassa ja johon liittyy selvä laillinen intressi. Valituksessaan valittajat yrittävät näyttää riidanalaisen määräyksen oikeudelliset virheet.

Nämä virheet koskevat seuraavia seikkoja:

- i. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on täysin jättänyt tutkimatta valittajien esittämät perusteet ja perustelut, jotka koskevat kantelijan oikeuksien rikkomista, sellaisina kuin nämä oikeudet turvataan Euroopan unionin kansalaisuuteen liittyen.
- ii. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on joka tapauksessa ottanut vääristyneellä tavalla huomioon oikeusasiamiehen 18.7.2002 tekemän päätöksen, joka muodosti ratkaisivimman todisteen, johon valittajat olivat vedonneet kanteensa, sisällön, ja joka tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luonnehtinut tätä päätöstä oikeudellisesti virheellisellä tavalla
- iii. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti hyvän hallinnon, puolueettomuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, ottanut tietyissä tapauksissa vääristyneellä tavalla huomioon todisteiden sisällön ja joka tapauksessa luonnehtinut oikeudellisesti virheellisellä tavalla valittajien kanteessa esitetyjä tosiseikkoja siltä osin kuin ne koskevat edellä mainittujen periaatteiden loukkamista.
- iv. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tutkinut tai se on tutkinut korkeintaan puutteellisesti vahingonkorvauskanteen siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitteli komission riidanalaisista käyttäytymistä yksittäisten ja erillisten tekijöiden summana eikä kokonaisuutena, vaikka yhteisön oikeussääntöjen rikkominen, johon valittajat vetoavat, ja vahinko, josta valittajat kärsivät, ilmenee lähinnä komission kahdeksan vuoden aikana omaksumasta kokonaisasenteesta.

Yleisemmin valittajat katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt tekemättä oikeita johtopäätöksiä siitä perustavanlaatuisesta oikeussäännöstä, jonka nojalla komissiolla on velvollisuus varmistaa menettelyjen oikea ja lainmukainen kulku, ja siinä tapauksessa, että virheitä tapahtuu, komission on kannettava taloudellinen vastuu huonosta hallinnosta. Lisäksi se, että ei ole noudatettu hallintomenettelyä koskevia perustavanlaatuisia oikeussääntöjä, mahdollistaa sellaisen aineettoman vahingon syntymisen, jonka osalta kansalainen voi vaatia tilanteen palauttamista ja vahingonkorvausta.

Kanne 31.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-172/06)

(2006/C 131/65)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: S. Pardo Quintillán)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 11 ja 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut julkisen tuen, jota myönnetään taloudellisille toimijoille, jotka haluavat myydä Espanjassa aurinkokennoja, jotka on valmistettu ja joita pidetään laillisesti kaupan jossain toisessa jäsenvaltiossa tai jotka on valmistettu jossain Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, myöntämisen edellytykseksi sen, että kyseiset aurinkokennot on varustettu yhdenmukaisuustodistuksella, jolla osoitetaan, että aurinkokennot täyttävät kansallisessa lainsäädännössä asetetut vaatimukset, ja että tätä varten niille on tehtävä nimenomaisesti määrättyssä kansallisessa laboratoriossa testejä, jotka on jo suoritettu edellä mainitussa muussa valtiossa
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan lainsäädäntö, joka koskee edellytyksiä, joiden täytyessä toisessa jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa valmistetuille aurinkokennoille voidaan myöntää julkista tukea, on ristiriidassa tavaroiden vapaata liikkuuutta koskevan periaatteen kanssa eikä sitä voida oikeuttaa millään EY 30 artiklassa mainitulla yleistä etua koskevalla perusteella tai yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä hyväksytyllä pakottavalla vaatimuksella.

Valitus, jonka Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH ovat tehneet 5.4.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, tukijoinaan E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG ja Hamburgische Electricitäts-Werke AG, 26.1.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-176/06 P)

(2006/C 131/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH (edustajat: asianajat D. Fouquet ja P. Becker)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-92/02 (¹), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio 26.1.2006 antama tuomio on kumottava,
- siltä osin kuin asia on valmis ratkaistavaksi, Euroopan yhteisöjen komission 11.12.2001 tekemä päätös K (2001) 3967 lopullinen on todettava pätemättömäksi siltä osin kuin komissio toteaa siinä, että Saksan liittotasavallassa sijaitsevien ydinvoimaloiden jätteiden poistamiseksi ja lakkauttamiseksi tehtyihin varauksiin sovellettu verovapautusjärjestelmä ei ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea,
- jos asia ei ole valmis ratkaistavaksi, asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennettuun ensimmäiseen jaostoon niiden tuomarien käsiteltäväksi uudelleen, jotka ovat olleet oikeudenkäynnin aikaisemmassa vaiheessa lainmukaiset tuomarit,
- komissio on velvoitettava korvaamaan asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut,
- muutoksenhakumenettelyn vastapuoli on velvoitettava korvaamaan muutoksenhakumenettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti:

- väliintulijoiden vaatimus siitä, valittajien olisi korvattava niille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa syntyneet oikeudenkäyntikulut, on hylättävä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat riitauttavat nyt esillä olevalla valituksellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, jolla se totesi lainmukaiseksi komission toteamuksen siitä, että Saksan liittotasavallassa sijaitsevien ydinvoimaloiden jätteiden poistamiseksi ja lakkauttamiseksi tehtyihin varauksiin sovellettu verovapautusjärjestelmää ei voida pitää EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Valittajat esittävät valitusperusteinaan menettelymääräysten rikkomisen ja yhteisön aineellisen oikeuden rikkomisen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin siirsi valittajien mukaan ilmeisistä oikeudellisista vaikeuksista ja asian suuresta merkityksestä huolimatta erityisten oloseikkojen puuttuessa asian laajennetusta ensimmäisestä jaostosta kolmen tuomarin muodostamaan neljänteen jaostoon. Tämä perusteeton ja epäoikeutettu asian siirtäminen useiden oikeudenkäyntivuosien

jälkeen pienempään jaostoon loukkaa valittajien mukaan niiden oikeutta lainmukaisiin tuomareihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole valittajien mukaan tehnyt eroa valtiontuen olemassaolon vaatimuksen ja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan vaatimuksen välillä. Koska nyt esillä olevassa asiassa sitä tutkittaessa, onko tukihanke soveltuva yhteismarkkinoille, esiintyy suuria tosiasiallisia ja oikeudellisia vaikeuksia, jotka koskevat valtion tulotakuun olemassa oloa, lakkauttamis- ja jätteidenpoistoveloitteiden riittävää konkretisointia sekä konkreettisia verovapautusmääriä, veroetuksia ja lakkauttamisen kokonaiskustannuksia, komissiolla ei olisi ollut oikeutta tyytyä alustavan tutkimuksen vaiheeseen. Ennemminkin sillä olisi nyt esillä olevassa asiassa ollut velvollisuus aloittaa tutkintamenettelyn muodollinen vaihe.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole myöskään arvioinut oikein saksalaisen verovapautusjärjestelmän valikoituvuuskysymystä. Se on jättänyt ottamatta huomioon, että ydinvoimaloiden varauksiin sovelletut verovapautukset ovat poikkeus yleisestä verotusjärjestelmästä. Tämä poikkeus on valittajan mukaan sallittu kuitenkin vain silloin, kun tulevat velvoitteet on määritetty riittävän konkreettisesti. Nyt esillä olevassa asiassa näin ei kuitenkaan ole: arviointiperusteita, jotka koskevat lakkauttamisajankohtaa, lakkauttamisvelvoitteita sekä määräysten noudattamatta jättämistä koskevia oikeudellisia seuraamuksia, ei ole määritetty riittävän tarkasti. Myös silloin, jos tuen valikoituvuutta ei voida todeta, toimenpide voi olla ristiriidassa tukia koskevan lainsäädännön kanssa, jos sillä voidaan suosia tiettyjä yrityksiä. Sähkön sisämarkkinoiden liberalisointidirektiivi edellyttää jäsenvaltioita poistamaan aktiivisesti syrjinnän ja häiriöt kilpailussa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei sitä vastoin ole todennut, että Saksan liittotahallitus olisi ollut velvollinen muuttamaan saksalaista varauskäytäntöä, jonka valikoivan yksittäisiin taloussektoreihin kohdistuvan tukemisen avulla rikotaan suoraan direktiiviä ja loukataan tehokkaan oikeusvaikutuksen periaatetta.

Valittajat väittävät lopuksi, että valituksenalaisessa tuomiossa velvoitetaan ne perusteettomasti korvaamaan väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut. Koska väliintulijat ovat osallistuneet asian käsittelyyn vasta erittäin myöhäisessä menettelyn vaiheessa, kun kaikki keskeiset kirjelmät oli jo toimitettu, niiden merkitys vastaajan tukena oli voinut olla vain marginaalinen. Tämä tilanne ei oikeuta siihen, että valittajat velvoitetaan korvaamaan kaikki niiden oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 74, s. 15.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Tuomarien jakaminen jaostoihin

(2006/C 131/67)

Tuomari Moavero Milanese virkaanastumisen johdosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 8.5.2006 pitämässään täysistunnossa muuttaa 7.7.2005 pidetyssä täysistunnossa tehtyä päätöstä tuomareiden jakamisesta jaostoihin seuraavasti:

Ajanjaksolle 8.5.2006—30.9.2006

laajennettu neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Legal, tuomarit Lindh, Wiszniewska-Bialecka, Vadapalas ja Moavero Milanese

neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Legal

a) tuomarit Lindh ja Vadapalas

b) tuomarit Wiszniewska-Bialecka ja Moavero Milanese

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Degussa v. komissio

(Asia T-279/02) ⁽¹⁾

(Kilpailu — EY 81 artikla — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt — Metioniinimarkkinat — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Sakko — Sakon määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Rikkomisen vakavuus ja kesto — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Asetuksen N:o 17/62 15 artiklan 2 kohta — Syytömysolettama)

(2006/C 131/68)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Degussa AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Bechtold, M. Karl ja C. Steinle)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Bouquet ja W. Mölls, avustajanaan asianajaja H.-J. Freund)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Karlsson ja S. Marquardt)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan ensisijaisesti EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia C.37.519 — Metioniini) 2 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2003/674/EY (EYVL 2003, L 255, s. 1) kumoamista ja toissijaisesti tällä päätöksellä kantajalle määrätyn sakon alentamista.

Tuomiolauselma

1) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia C.37.519 — Metioniini) 2 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2003/674/EY 3 artiklassa kantajalle määrättyä sakkoa alennetaan 91 125 000 euroon.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan 75 prosenttia komission oikeudenkäyntikuluista.

4) Komissio vastaa 25 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan.

5) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 274, 9.11.2002

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Deutsche Bahn AG v. komissio

(Asia T-351/02) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Kilpailijan tekemä kantelu — Direktiivi 92/81/EY — Kivennäisöljyjen valmisteverot — Kivennäisöljyt, joita käytetään nestemäisenä polttoaineena lentoliikenteessä — Vapautus valmisteverosta — Komission kirje kanteilijalle — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kannekelpoinen toimi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — Tuen käsite — Valtiosta johtuva toimi — Yhdenvertainen kohtelu)

(2006/C 131/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Bahn AG (Berliini, Saksa) (edustajat: aiemmin asianajajat M. Schütte, M. Reysen ja W. Kirchhoff, sittemmin asianajajat M. Schütte ja M. Reysen)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz ja J. Flett)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón ja C. Saile)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa komission 12.9.2002 tekemän päätöksen, joka koski kantajan 5.7.2002 tekemän kantelun hylkäämistä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 31, 8.2.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.4.2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. komissio

(Asia T-17/03) (¹)

(Valtiontuki — Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevat suuntaviivat — Tuen välttämättömyys)

(2006/C 131/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (Gotha, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Matzat)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz ja V. di Bucci)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH:lle, 30.10.2002 tehty komission päätös 2003/194/EY (EYVL 2003, L 77, s. 41)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 124, 24.5.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.4.2006 — Camós Grau v. komissio

(Asia T-309/03) (¹)

**(Euroopan ja Latinalaisen Amerikan kysymyksiä käsittelevän instituutin (IRELA) hallintoa ja rahoitusta koskeva Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimus — Tutkijaa koskeva mahdollinen eturistiriita — Siirtäminen pois tutkijaryhmästä — Vaikutus tutkimuksen kulkuun ja tutkintaker-
tomuksen sisältöön — Tutkimuksen loppukertomus — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Vahingonkorvauskanne — Tutkittavaksi ottaminen)**

(2006/C 131/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Manel Camós Grau (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J.-F. Pasquier ja C. Ladenburger)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) 17.10.2003 päivätyn Euroopan ja Latinalaisen Amerikan kysymyksiä käsittelevää instituuttia (IRELA) koskevan tutkimuksen loppukertomuksen kumoamista koskeva vaatimus ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus henkisestä kärsimyksestä ja uralle aiheutuneesta haitasta, jotka väitetysti johtuvat tästä kertomuksesta

Tuomiolauselma

- 1) Komissio veloitetaan korvaamaan Camós Graulle 10 000 euron summa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Komissio vastaa oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 275, 15.11.2003.

2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 304, 13.12.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Saiwa v. SMHV

(Asia T-344/03) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Sanaosan ”SELEZIONE ORO Barilla” sisältävää kuviomerkkiä koskeva hakemus — Väite — Aikaisemmat sanamerkit ORO ja ORO SAIWA — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Väitteen hylkääminen)

(2006/C 131/72)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Saiwa SpA (Genova, Italia) (edustajat: asianajajat G. Sena, P. Tarchini, J.-P. Karsenty ja M. Karsenty-Ricard.)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: M. Capostagno ja M.O. Montalto)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Barilla Alimentare SpA (Parma, Italia) (edustajat: asianajajat A. Vanzetti ja S. Bergia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan Saiwa SpA ja Barilla Alimentare SpA -yhtiöiden välisestä väitemenettelystä 18.7.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 480/2002-4)

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Madaus v. SMHV

(Asia T-202/04) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki ECHINACIN — Hakemus sanamerkin ECHINAID rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2006/C 131/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Madaus AG (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja I. Valdelomar Serrano)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (asiamies: J. Novais Gonçalves)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Optima Healthcare Ltd (Cardiff, Yhdistynyt kuningaskunta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 30.3.2004 tekemästä päätöksestä (asia R 714/2002-2), joka koski Madaus AG:n ja Optima Healthcare Ltd:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 201, 7.8.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5.4.2006 — Kachakil Amar v. SMHV

(Asia T-388/04) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Kolmioon päättyvästä pitkittäisviivasta muodostuva kuviomerkki — Rekisteröinnin esteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky)

(2006/C 131/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Habib Kachakil Amar (Valencia, Espanja) (edustaja: asianajaja J.C. Heder)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: O. Mondéjar)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.7.2004 tekemästä päätöksestä (R 175/2004-1), jossa kieltäydytään rekisteröimästä yhteisön tavaramerkiksi kuviomerkkiä ”Kolmioon päättyvä pitkittäisviiva”.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 284, 20.11.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.3.2006 — Korkmas ym. v. komissio

(Asia T-2/04) ⁽¹⁾

(Tutkittavaksi ottaminen — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Komission implisiittinen päätös kieltäytyä tekemästä neuvostolle ehdotusta — Laiminlyöntikanne — Laiminlyönti, joka voi olla kumoamiskanteen kohteena — Ehdotuksen tekemättä jättäminen neuvostolle — Harkintavalta — Velvoittaminen toimimaan tietyllä tavalla)

(2006/C 131/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Cemender Korkmaz (Flers, Ranska), Corner House Research (Sturminster Newton, Dorset, Yhdistynyt kuningas-

kunta) ja The Kurdish Human Rights Project (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aiemmin P. Moser, barrister, ja asianajaja A. Stock, sittemmin P. Moser ja solicitor H. Miller)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Boudot ja M. Wilderspin)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti vaaditaan kumoamaan komission 5.11.2003 päivätty määräaikaiskertomus, joka koskee Turkin etenemistä kohti liittymistä, siltä osin kuin siihen sisältyy komission päätös siitä, että se kieltäytyy tekemästä neuvostolle ehdotusta liittymistä valmistelevasta rahoituksesta Turkille. Toissijaisesti vaaditaan toteamaan tältä osin tapahtunut laiminlyönti ja joka tapauksessa vaaditaan komission velvoittamista tekemään ehdotus.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Cemender Korkmaz, Corner House Research ja The Kurdish Human Rights Project veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 20.3.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 4.4.2006 — Tesoka v. Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö

(Asia T-398/05 R)

(Välitoimimenettely — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2006/C 131/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgia) (edustaja: asianajaja J.-L. Fagnart)

Vastaaja: Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (asiamies: C. Callanan)

Oikeudenkäynnin kohde

Välitoimihakemus, jossa vaaditaan, että Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö veloitetaan yhtäältä maksamaan kantajalle väliaikainen korvaus ja toisaalta luovuttamaan kantajalle asiakirjat, joita hän tarvitsee voidakseen saada asuinvaltiossaan työttömyyskorvauksia

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen väli-toimimenettelystä raukeaa.*
- 2) *Väli-toimimenettelyn yhteydessä vastaaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja puolesta kantajalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.*

Kanne 11.1.2006 — Dimitrios Grammatikopoulos v. SMHV

(Asia T-20/06)

(2006/C 131/77)

Kannekirjelmän kieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Dimitrios Grammatikopoulos (edustaja: asianajaja Konstantinos Taoulas)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: National Academy of Recording Arts and Sciences (Santa Monica, USA)

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 18.8.2005 tekemä päätös asiassa T-1062/2000-4 on kumottava ja mitätöitävä sekä kantajan vaatimus sanamerkin GRAMMY rekisteröimisestä yhteisön sanamerkiksi sellaisenaan on hyväksyttävä sellaisena kuin merkki on esitetty hakemuksessa tai — toissijaisesti — sellaisena kuin sitä ehdotetaan kanteessa muutettuna.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki GRAMMY luokkiin 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten — hakemuksen nro 19 315

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Ethniki Akadimia Ihografiseos Technon kai Epistimon

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen merkki GRAMMY luokkiin 9, 35, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hyväksytään. Rekisteröintihakemus hylätään.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 5 kohdan ja 43 artiklan 3 kohdan rikkominen. Kantaja vetoaa siihen, että ei ole näytetty toteen sen merkin, johon väitemenettelyssä on vedottu, tosiasiallista kaupallista käyttöä, ja kantaja riitauttaa myös valituslautakunnan ratkaisun, jonka mukaan merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu, olisi laajalti tunnettu.

Kanne 8.3.2006 — General Química ym. v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-85/06)

(2006/C 131/78)

Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: espanja

Asianosaiset

Kantajat: General Química, S.A. (Lantarón, Álava, Espanja), Repsol Química, S.A. ja Repsol YPF, S.A. (Madrid) (edustajat: asianajajat J. M. Jiménez Laiglesia ja J. Jiménez Laiglesia)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätöksen 1 artiklan g ja h kohta ja 2 artiklan d kohta on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että Repsol Química ja Repsol YPF ovat yhteisvastuussa EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomisesta,

toissijaisesti Repsol YPF-yhtiön yhteisvastuuta koskeva toteamus on kumottava.
- päätöksen 2 artiklan d kohta on kumottava siltä osin kuin siinä vahvistetaan sakon suuruudeksi 3 380 000 euroa

toissijaisesti määrättyä sakkoa on alennettava asianmukaisella tavalla.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee asiassa COMP/F/38.443 — Kumiteollisuudessa käytettävät kemialliset aineet — 21.12.2005 tehtyä komission päätöstä K(2005) 5592 lopullinen. Riidanalaisessa päätöksessä komissio toteaa, että kantajat ovat muiden yritysten lisäksi rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa, koska ne ovat osallistuneet vuosina 1999-2000 sopimukseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan, jotka käsittelevät hintojen vahvistamista ja luottamuksellisten tietojen vaihtoa Euroopan talousalueen kumiteollisuudessa käytettävien kemiallisten aineiden alalla. Komissio on määrännyt kantajille näistä rikkomuksista yhteisvastuullisesti maksettavan sakon.

Kantajat esittävät vaatimustensa tueksi seuraavat perusteet:

- komissio on tehnyt arviointivirheen todetessaan, että Repsol YPF ja Repsol Química ovat yhteisvastuussa General Químican kanssa, ja toissijaisesti Repsol YPF-yhtiön yhteisvastuuta koskevassa toteamuksessa on arviointivirhe ja sen perusteet ovat puutteelliset.
- sakon määrän laskemisessa on tapahtunut arviointivirhe, sen perustelut ovat puutteelliset ja suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu.
- sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ soveltamisessa on tapahtunut arviointivirhe ja sen perustelut ovat puutteelliset.

⁽¹⁾ EYVL 2002, C 45, s. 3.

Kanne 15.3.2006 — Lebard v. komissio

(Asia T-89/06)

(2006/C 131/79)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Daniel Lebard (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. de Guillenchmidt)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

- se päätös, joka oli Lebardille osoitetussa 16.1.2006 päivätystä kirjeessä ja jolla komission nimissä hylättiin vaatimus peruuttaa päätös IV/M.1517, on kumottava
- tämän vuoksi se komission päätös on kumottava, jolla se päätti lopettaa käsittelyn keskittymäasioissa Rhodia/Albright & Wilson ja Hoechst/Rhône-Poulenc, siltä osin kuin nämä keskittymät liittyvät toisiinsa
- vuonna 2004 tehty päätös IV/M.1378 on myös kumottava
- komissio on velvoitettava korvaamaan Lebardille yhden euron suuruinen summa tämän kärsimästä vahingosta, julkaisemaan omalla kustannuksellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio kantajan valitsemissa lehdissä sekä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio hyväksyi 13.7.1999 tekemällään päätöksellä nro IV/M.1517 keskittymän, jolla Albright & Wilson -nimisen yhtiön,

jonka toimitusjohtaja kantaja oli 28.7.1999–14.10.1999, piti siirtyä kokonaisuudessaan Rhodia SA -nimisen yhtiön määräysvaltaan. Komissio hyväksyi 9.8.1999 tekemällään päätöksellä nro IV/M.1378 myös keskittymän Hoechst -nimisen yhtiön ja Rhône-Poulenc -nimisen yhtiön välillä, joista viimeksi mainitulla on 67,35 prosentin määräysvalta Rhodiassa. Rhône-Poulenc antoi eräitä Rhodiaa koskevia sitoumuksia (luopuminen Rhône-Poulencin osallistumisesta Rhodian toimintaan, kummankin yrityksen itsenäisen johdon säilyttäminen), jotka liitettiin päätökseen nro IV/M.1378 sen varmistamiseksi, että keskittymästä ei aiheudu vahingollisia vaikutuksia kilpailulle. Kantaja osoitti komissiolle useita kirjeitä, joilla se ilmoitti tälle väitetystä asiassa IV/M.1378 annettujen sitoumusten noudattamatta jättämisestä, ja vaati päätöksen nro IV/M.1517 peruuttamista. Komissio vastasi kantajalle 7.10.2005 päivättyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti, että sillä ei ollut aikomusta ryhtyä toimenpiteisiin kantajan sen tietoon saattamien seikkojen perusteella ja että se oli päättänyt lopettaa asian käsittelyn. Komission puheenjohtajan kabinetti osoitti kantajalle vastauksena tämän kirjeeseen 16.1.2006 päivätyn kirjeen, jossa vahvistettiin se komission aikaisempi kanta, joka oli esitetty 7.10.2005 päivätystä kirjeessä, nimittäin päätös hylätä vaatimus peruuttaa komission asiassa IV/M.1517 tekemä päätös. Käsillä olevan kumoamiskanteen kohteena on se päätös, jonka väitetään sisältyvän komission 16.1.2006 päivättyyn kirjeeseen.

Kantaja esittää kanteensa tueksi useita kanneperusteita.

Ensiksi kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta kantaja väittää, että hänellä on riidan kohteena olevan kirjeen, joka aiheuttaa hänelle henkilökohtaista ja välitöntä vahinkoa, vastaanottajana välitön oikeussuojan tarve. Kantaja väittää myös, että 16.1.2006 päivättyä kirjettä, joka on käsillä olevan kanteen kohde, ei voida katsoa pelkästään 7.10.2005 päivätyn kirjeen vahvistavaksi toimeksi, koska tällä välin oli ilmaantunut uusi seikka, joka mahdollisesti muuttaa olennaisesti niitä yhteisön oikeuskäytännössä tarkoitettuja olosuhteita ja edellytyksiä, joissa aikaisempi toimi tehtiin. Kantaja viittaa näin Kroesin 12.1.2006 päivättyyn kirjeeseen, joka oli osoitettu Euroopan parlamentin jäsenille ja koski kyseisiä keskittymiä.

Toiseksi kantaja vetoaa kanneperusteisiin pääasiassa esittämiensä vaatimusten tueksi. Ensimmäisessä kanneperusteessa, joka koskee aineellisoikeudellisten ja prosessioikeudellisten säännösten rikkomista kilpailuoikeuden alalla, kantaja moittii komissiota siitä, että se ei tutkinut asiaa uudelleen eikä käyttänyt valtaansa peruuttaa jälkimmäinen päätös. Toisessa kanneperusteessa kantaja vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön siltä osin kuin komissio ei jatkanut aiemmin hyväksytyjen keskittymien tiukkaa valvontaa silloin, kun keskittymiä pantiin täytäntöön.

Lopuksi kantaja vetoaa kanneperusteeseen, joka perustuu siihen oikeussuojaan, joka kantajan mukaan kuuluu keskittymän osapuolille ja erityisesti sellaisen yrityksen johtajille, joka on osallisena keskittymässä.

Kanne 23.3.2006 — Mühlens v. SMHV

(Asia T-93/06)

(2006/C 131/80)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Mühlens GmbH & Co. KG (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Schulte-Beckhausen)*Vastaaja:* Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa (Spa, Belgia)**Vaatimukset**

- SMHV:n toisen valituslautakunnan 11.1.2006 tekemä päätös (asia nro 2746/2004) on hylättävä.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Mühlens GmbH & Co. KG*Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:* sanamerkki MINERAL SPA luokkaan 3 kuuluville tavaroille (saippuat, hajuvedet, eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, hiusvedet, hampaidenpuhdistusaineet)*Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa*Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:* useita tavaramerkkejä, joihin sisältyy sana SPA, ja erityisesti Benelux-maissa rekisteröity sanamerkki SPA luokkaan 32 kuuluville tavaroille*Väiteosaston ratkaisu:* tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakeuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 5 kohdan väärä soveltaminen**Kanne 21.3.2006 — Federation de Cooperatives Agrarias de la Comunidad Valenciana v. yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO)**

(Asia T-95/06)

(2006/C 131/81)

*Kannekirjelmän kieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Federation de Cooperatives Agrarias de la Comunidad Valenciana (Valencia, Espanja) (edustajat: abogado S. Roig Girbes, abogado R. Ortega Bueno ja abogado M. Delgado Echevarría)*Vastaaja:* Yhteisöjen kasvilajikevirasto (CPVO)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* SARL Nador Cott Protection (Saint Raphaël, Ranska)**Kantaja vaatii, että**

- Yhteisöjen kasvilajikeviraston valituslautakunnan 8.11.2005 tekemä päätös on kumottava
- Yhteisöjen kasvilajikevirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tasolla suojattavan kasvilajikkeen hakija:* Jean de Maistre, SARL Nador Cott Protectionilta saadun kyseessä olevaa kasvilajia koskevan luovutuksen perusteella.*Kasvilaji, jota varten yhteisön tason suojaa haetaan:* Nadorcott:*Yhteisöjen kasvilajikeviraston ratkaisu:* Yhteisön kasvilajikesuoja myönnetään (asia nro 14111).

Osapuoli, joka teki valituksen valituslautakuntaan: Kantaja.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus jätetään tutkimatta.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 1239/95⁽¹⁾ rikkominen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen mainitun asetuksen 49 artiklan soveltamatta jättämisen johdosta, sekä virheellinen ratkaisu jättää valitus tutkimatta kanneoikeuden puuttumisen johdosta.

⁽¹⁾ Yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa 31 päivänä toukokuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1239/95 (EYVL L 121, s. 37).

Kanne 29.3.2006 Neoperl v. SMHV

(Asia T-97/06)

(2006/C 131/82)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Neoperl GmbH (Müllheim, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Börjes-Pestalozza)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Kantajan vaatimukset

— riitautettu päätös R 0612/2005-4 on kumottava ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava julkaisemaan tavaramerkkihakemus nro 3 636 206 tavaramerkin rekisteröimiseksi

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: kolmiulotteinen tavaramerkki ”saniteetti-letku” luokkiin 11 ja 17 kuuluville tavaroille — hakemus nro 3 636 206

Tutkijan ratkaisu: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: haetulla merkillä on asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vaadittava erottamiskyky

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 28.3.2006 — Fédération nationale du Crédit agricole v. komissio

(Asia T-98/06)

(2006/C 131/83)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Fédération nationale du Crédit agricole (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja N. Lenoir, asianajaja P.-A. Jeanneney)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission asiassa N 531/2005 — Postipankin (Banque Postale) perustamiseen ja toimintaan liittyvät toimenpiteet 21.12.2005 tekemä päätös on kumottava;
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 26.1.2005 päätöksestään sijoittaa postin (La Poste) pankki- ja vakuutustoiminta tytäryhtiöön (postipankki, Banque Postale), jonka posti pitää aluksi kokonaan hallussaan. Tämän asian kantaja osoitti komissiolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan (uuden 88 artiklan) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 20 artiklan 2 kohdan perusteella muodollisen kantelun, jossa vedottiin siihen, että postipankille myönnetty valtiontuet olivat yhteismarkkinoille soveltumattomia ja vaadittiin komissiota aloittamaan muodollinen tutkimusmenettely.

Komissio ilmoitti 21.12.2005 tekemällään päätöksellä, että postin rahoituspalveluiden siirtämisellä tytäryhtiölle ei annettu postipankille taloudellista etua ja että postipankin perustaminen ja toiminta eivät olleet EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia. Kyse on riidanalaisesta päätöksestä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee laillisuuteen liittyvää rikkomista eli asetuksen N:o 659/1999 rikkomista siten, että komissio on päättänyt siirtää tiettyjä toimenpiteitä jatkokutkimukseen, ja EY 88 artiklan 2 kohdan rikkomiseen siten, että se oli kiellettyyn aloittamasta muodollista tutkimusta.

Toisella kanneperusteellaan kantaja väittää, että toteamalla, että postipankin perustamiseen ja toimintaan liittyvät toimenpiteet eivät ole valtiontukia komissio on tehnyt useita arviointivirheitä, jotka koskevat muun muassa kantelussa paljastettuja taloudellisia etuja, ja että näin ollen se on rikkonut EY 87 ja EY 88 artiklaa.

Kolmannella kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on tehnyt riidanalaisessa päätöksessä muutovirheitä, koska päätöksessä ei ole perusteltu kieltäytymistä käsittelemästä kantajan kantelussaan tekemiä keskeisiä väitteitä ja koska perustelut ovat ristiriitaisia ja puutteellisia tiettyjen päätöksessä käsiteltävien erityisten seikkojen osalta.

Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on rikkonut EY 43, EY 82 ja EY 86 artiklaa siten, että se ei ole arvioinut päätöksessään korkeakorkoisista talletustileistä johtuvista valtiontuen kohteeseen liittyvistä toimenpiteistä johtuvia sijoittautumisvapauden ja vapaan kilpailun loukkauksia.

(¹) EYVL L 83, s. 1.

Kanne 3.4.2006 — SPM v. komissio

(Asia T-104/06)

(2006/C 131/84)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société des plantations Mbanga (S. P. M.) (Douala, Kamerun) (edustaja: B.-L. Doré)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— kantajan kaikki vaatimukset on otettava tutkittavaksi

— AKT-maista peräisin olevien CN-koodiin 0803 00 19 kuuluvien banaani tuontitariffikiintiön avaamisesta ja hallinnointitavasta 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän joulukuuta 2006 väliseksi ajaksi 8 päivänä helmikuuta 2006 annettu komission asetus (EY) N:o 219/2006 on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan unionin neuvoston 29.11.2005 antamassa asetuksessa N:o 1964/2005, (¹) joka annettiin kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa sovellettavien kiintiöiden erityisen järjestelmän niiden muutosten yhteydessä, jotka olivat osa banaani alan markkinoiden organisointitoimenpiteitä, muun muassa annettiin komissiolle toimivalta päättää mainitun asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä sekä siirtymätoimenpiteistä, jotka liittyvät AKT-maista peräisin olevia banaaneja koskevan tariffikiintiön hallinnointiin. Tässä yhteydessä komissio piti 9.12.2005 antamassaan asetuksessa N:o 2015/2005 (²) voimassa tammikuun ja helmikuun 2006 osalta vanhan historiallisiin viiteajanjaksoihin perustuvan tuontilupa-järjestelmän. (³) Koska kyseinen asetus on määritelmällisesti tilapäinen, komissio antoi 8.2.2005 asetuksen N:o 219/2006 AKT-maista peräisin olevien CN-koodiin 0803 00 19 kuuluvien banaani tuontitariffikiintiön avaamisesta ja hallinnointitavasta 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän joulukuuta 2006 väliseksi ajaksi. (⁴) Tässä asetuksessa komissio otti käyttöön tariffikiintiön hallinnointimenetelmän, jossa kiintiötä käytetään vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien ilmoitusten saapumisjärjestyksessä ("ensiksi tullutta palvellean ensin" -periaate), sekä varasi siirtymävaiheen ajaksi osan tariffikiintiöstä toimijoille, jotka ovat toimittaneet yhteisölle AKT-banaaneja aiemmin voimassa olleessa tuontijärjestelmässä. Esillä olevassa kanteessa vaaditaan tämän asetuksen kumoamista.

Kantaja väittää esillä olevan kanteen yhteydessä, että riidanalainen asetus on monelta osin lainvastainen siltä osin kuin kyseisen asetuksen säännöksistä seuraa, että vaikka tariffikiintiötä hallinnoidaan 60 prosenttisesti uuden menetelmän mukaisesti, 40 prosentin osalta hallinnointi tapahtuu edelleen niin, että tuontilupia myönnetään historiallisten viiteajanjaksojen perusteella. Kantaja vetoaa kanteensa tueksi samoihin kanneperusteisiin ja perusteluihin kuin kanteessaan asiassa T-447/05. (⁵)

(¹) Banaaneista kannettavista tulleista 29 päivänä marraskuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1964/2005 (EUVL L 316, s.1).

(²) AKT-maista peräisin olevien banaani tuonnista banaaneista kannettavista tulleista annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1964/2005 avatussa tariffikiintiössä vuoden 2006 tammi- ja helmikuussa 9 päivänä joulukuuta 2005 annettu komission asetus (EY) N:o 2015/2005 (EUVL L 324, s.5).

(³) Kantaja vaatii mainitun asetuksen kumoamista asiassa T-447/05.

(⁴) EUVL L 38, s. 22.

(⁵) Ks. tiedonanto EUVL 2006, C 74, s. 24.

Kanne 12.4.2006 — Vodafone España ja Vodafone Group v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-109/06)

(2006/C 131/85)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Vodafone España, SA (Madrid, Espanja) ja Vodafone Group plc (Newbury, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: J. Flynn, QC, solicitor E. McKnight ja solicitor K. Foutoukakos-Kyriakakos)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Espanjan CMT:lle osoitetussa 30.1.2006 päivätyssä kirjeessä oleva komission päätös on kumottava ja
- komissio on velvoitettava korvaamaan Vodafonon oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat 30.1.2006 päivätyyn, Espanjan Comisión del Mercado de las Telecomunicacionesille (CMT) osoitettuun kirjeeseen sisältyvän Euroopan yhteisöjen komission sellaisen päätöksen kumoamista, joka on tehty sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) annetun direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ 7 artiklan nojalla.

Riidanalaisella päätöksellä komissio hyväksyi puitedirektiivin 7 artiklassa säädetyn tutkimuksen päätteeksi ja aloittamatta 7 artiklan 4 kohdan nojalla ("toinen vaihe") kahden kuukauden lisätutkimusta CMT:n komissiolle ilmoittaman ehdotetun toimenpiteen, jolla CMT oli päättänyt väliaikaisesti

- i) todeta, että Vodafonella ja kahdella muulla yrityksellä (Telefonica ja Amena) oli yhdessä huomattava markkinavoima, koska niillä oli yhteinen määräävä markkina-asema yleisen matkapuhelinverkon käyttöoikeuksien ja puhelinliikenteen välittämisen tukkumarkkinoilla, ja
- ii) velvoittivat nämä kolme yritystä vastaamaan verkkojensa käyttöoikeutta koskeviin kohtuullisiin pyyntöihin ja tarjoamaan kohtuulliset ehdot käyttöoikeuspalvelujen tarjonnassa.

Kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan puitedirektiivin 7 artiklaa, koska komission olisi pitänyt aloittaa tutkimusten toinen vaihe siitä syystä, että

- i) sen olisi pitänyt ymmärtää, että CMT ei voinut viittaamalla ehdotetussa toimenpiteessä oleviin todisteisiin ja päätelmiin perustella yhteistä huomattavaa markkinavoimaa koskevaa toteamista,

ii) sen olisi pitänyt epäillä vakavasti sitä, oliko CMT soveltanut huomattavan markkinavoiman käsitettä oikein yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ja

iii) sen olisi pitänyt epäillä vakavasti sitä, oliko CMT koonnut ja tutkinut kaikki merkitykselliset todisteet.

Lisäksi kantajat väittävät, että riidanalainen päätös aiheuttaa sen, että keskenään samassa asemassa olevia yrityksiä kohdellaan eriarvoisesti ja luo esteen yhtenäismarkkinoille, koska päätös on ristiriidassa muiden puitedirektiivin 7 artiklan nojalla tehtyjen päätösten kanssa.

Lopuksi kantajat väittävät, että komissio loukkasi kantajien menettelyä koskevia oikeuksia, koska se ei ole aloittanut toisen vaiheen tutkimuksia ja epäsi kantajilta ensimmäisen tutkimusvaiheen aikana mahdollisuuden antaa lausuntoja komission CMT:ltä saamista lisätiedoista.

⁽¹⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (EYVL 2002, L 108, s. 33).

Kanne 7.4.2006 — Inter-IKEA v. SMHV

(Asia T-112/06)

(2006/C 131/86)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Alankomaat) (edustajat: asianajajat Jonas Gullikson ja Jens Olsson)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Walter Waibel

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tästä oikeudenkäynnistä ja kulut mitättömyysmenettelystä SMHV:ssa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on haettu: Kuviomerkki "idea" luokkiin 16, 20 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten (yhteisön tavaramerkin rekisteröinti nro 283 952)

Yhteisön tavaramerkin haltija: Walter Waibel

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijä: Inter IKEA Systems B.V.

Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijän tavaramerkkitai merkkipuoikeus: useita yhteisön ja kansallisia kuvio- ja sanamerkkejä luokkiin 16, 20 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Mitättömyysoaston ratkaisu: tavaramerkin "idea" mitättömyys

Valituslautakunnan ratkaisu: mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 40/94 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 10.4.2006 — Fjord Seafood Norway ym. v. neuvosto

(Asia T-113/06)

(2006/C 131/87)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Fjord Seafood Norway AS (Oslo, Norja), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Isle of Lewis, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norja) (edustajat: asianajaja J. Juuhl-Langseth ja asianajaja P. Dyrberg)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Kantajan vaatimukset

— neuvoston asetus 85/2006 on kumottava niiltä osin kuin se koskee Fjord Seafood Norway AS:aa

— neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja joko vie Norjasta viljeltyä lohhta yhteisöön tai tuottaa sitä yhteisössä. Riidanalaisessa asetuksessa säädetään polkumyynnitulleista Norjasta peräisin oleville viljellyille lohille.

Kanteensa tueksi kantajat väittävät ensinnäkin, että riidanalaisessa asetuksessa määritellään yhteisön tuotannonalan käsite virheellisesti ja sovelletaan sitä väärin. Kantajien mukaan riidanalaisessa asetuksessa määritellään vahinkoa kärsivä yhteisön tuotannonala siten, että se kattaa alle viisi prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, erityisesti siitä syystä, että useat yhteisön tuottajat ovat norjalaisomistuksessa tai liityksissä norjalaisiin etuihin. Tämän johdosta kantajat väittävät, että riidanalaisella asetuksella rikotaan ETA-sopimusta sekä loukataan sijoittautumisvapauden ja pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteita ja kansallisuuteen perustuvan syrjinnän kieltävää periaatetta ja rikotaan perusasetusta⁽¹⁾ ja 253 artiklaa.

Kantajat väittävät lisäksi, että riidanalaisessa asetuksessa määritellään yhteisön tuotannonala siten, että se kattaa ainoastaan viljellyn lohien tuottajat. Niiden mukaan jalostusteollisuus olisi myös tullut sisällyttää käsitteen piiriin, koska kyseessä olevaa lohhta myös jalostetaan ja määrättyissä tulleissa otetaan huomioon jalostuskustannukset.

Kantajat väittävät myös, että riidanalaisessa asetuksessa arvioidaan virheellisesti polkumyynti ja aiheutunut vahinko 25 jäsenmaata koskevien tietojen perusteella, vaikka enimmäns osan tutkimuksen kohteena olevasta ajasta EU:ssa oli 15 jäsenvaltiota. Norjalaisten viejien markkinakäyttäytymistä kymmenen uuden jäsenmaan — joissa ei ole lohiteollisuutta — markkinoilla ei tule pitää polkumyyntinä, josta aiheutuu vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

Kantajat väittävät vielä, että valituksen tekijöiden ja norjalaisten tuottajien esimerkkijoukko ei ollut edustava, että riidanalaisessa asetuksessa ei osoiteta syy-yhteyttä norjalaisten tuontien ja vahingon välillä ja että siinä ei arvioitu sitä, luettiinko norjalaisten tuottajien syyksi yhdysvaltalaisien ja kanadalaisten tuontien aiheuttama vahinko. Riidanalainen asetus on virheellinen myös, koska siinä luokitellaan virheellisesti yhteisön tuotannonalan menettämät markkinaosuudet automaattisesti vahingoksi, koska tullien laskennassa käytetyt valuuttakurssit ovat virheellisiä, koska fileiden tuontihintojen perusta on virheellinen ja koska näitä koskevat ilmoitukset olivat riittämättömiä. Lopuksi kantajat väittävät, että Fjord Seafood Norwayn osalta tuotantokustannukset arvioitiin virheellisesti.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1).

Kanne 14.4.2006 — GLOBE v. komissio

(Asia T-114/06)

(2006/C 131/88)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* GLOBE NV (Zandhoven, Belgia) (edustaja: asianajaja A. Abate)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Euroopan komission päätös, joka sisältyi 2.3.2006 päivättyyn EuropeAid -yhteistyötoimiston D/3 osaston hankinta-koordinaattorin kirjeeseen, joka koski hanketta EuropeAid/122078/C/S/Multi, jonka nimi on ”Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan, Uzbekistan)”, on kumottava
- on todettava, että komissio on sopimussuhteen ulkopuoliossa vastuussa, joka liittyy edellä mainitun päätöksen tekemiseen
- komissio on veloitettava korvaamaan kantajalle aiheutunut vahinko, joka arvioidaan 492 024 euron suuruiseksi lisätynä viivästyskorkojen määrällä tuomion julkaisujankohdasta alkaen
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja osallistui tarjouspyyntömenettelyyn hankkeessa EuropeAid/122078/C/S/Multi nimeltään ”Innovation to tender for Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan, Uzbekistan)”, joka sisältyi TACIS-ohjelmaan vuodelta 2002. (1) Komissio ilmoitti kantajalle 2.3.2006 päivättyllä kirjeellä, että kantajan tarjousta ei ollut hyväksytty, koska se ei ollut edullisin ja koska sopimus tehtiin erään kilpailevan yrityksen kanssa. Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan, että kyseiseen kirjeeseen sisältynyt päätös kumotaan ja että sille myönnetään korvausta vahingosta, jonka se väittää aiheutuneen riidanalaisen päätöksen tekemisestä.

Kantaja riitauttaa tämän päätöksen ja vetoaa useaan perusteseen.

Ensinnäkin se väittää, että komissio teki päätöstä tehdessään huomattavia arviointivirheitä ja rikkoi tarjoajille annettuja ohjeita, minkä johdosta sopimus valitun tarjoajan kanssa on mitätön. Kantaja väittää tämän kanneperusteen yhteydessä, että komission hyväksymä tarjous ei ole hankintaeritelmän teknisten eritelmien mukainen. Kantaja moittii komissiota myös siitä, että se jatkoi tarjouskilpailua ja että se kehotti kantajan kilpailijaa korjaamaan tarjousta tarjouspyyntöä koskevien asiakirjojen

korjauksen mukaiseksi, mikä tapahtui tarjousten avaamisen jälkeen ja minkä johdosta lopuksi valituksi tulleen tarjoajan oli mahdollista muuttaa tarjoustaan niin, että se oli edullisin. Kantaja vetoaa täten luottamuksensuojan periaatteen loukkamiseen siltä osin kuin sen tarjousta, joka oli edullisin tarjousten avaamisen aikaan, ei lopulta hyväksytty.

Toiseksi kantaja väittää, että koska komissio ei ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ilmoittanut perusteluita, joiden nojalla se ehdotti, että tarjouksissa painotettavien seikkojen keskinäistä järjestystä, joka oli vahvistettu julkisessa tarjousten avaamistilaisuudessa, muutetaan täysin, komissio epäsi kantajalta mahdollisuuden esittää oman mielipiteensä, ja näin ollen komissio loukasi kantajan puolustautumisoikeuksia.

Kantajan kolmas kanneperuste koskee sitä, että komissio ei noudattanut perusteluvollisuuttaan, ja kantaja katsoo, että komission perustelut ovat riittämättömät ja ristiriitaiset.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa hyvän oikeudenhoidon periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin sen mukaan komissio menetteli huolimattomasti, kun se ilmoitti myöhään tarjouksen valinnasta ja kun se vastasi myöhään kantajan lähettämiin eri kirjeisiin.

(1) Ohjelma perustuu avun toimittamisesta Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioille 29 päivänä joulukuuta 1999 annettuun neuvoston asetukseen (EY, Euratom) N:o 99/2000 (EYVL L 12, s. 1).

Kanne 12.4.2006 — Zuffa v. SMHV

(Asia T-118/06)

(2006/C 131/89)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Zuffa (Las Vegas, USA) (edustajat: barrister S. Malynicz, solicitor M. Blair)*Vastaaja:* Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)**Vaatimukset**

- ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 931/2005-1 30.1.2006 tekemä päätös hylätä valitus yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla on kumottava
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: luokkiin 9, 16, 25, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten rekisteröity sanamerkki ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP — hakemus nro 2 789 568

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen kaikkien tavaroiden ja palvelujen osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: tutkijan päätöksen kumoaminen, haetun tavaramerkin hylkääminen neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla ja asian palauttaminen tutkijalle uudelleen tutkittavaksi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla

Kanneperusteet: valituslautakunta teki virheen, kun se rinnasti sanat ULTIMATE FIGHTING ja tietyn urheilulajin nimen ja kun se katsoi, että sanojen merkitys on selvä ja yksiselitteinen. Näin ollen valituslautakunta katsoi virheellisesti, että haettu tavaramerkki on kuvaileva ja erottamiskyvytön

Kanne 3.5.2006 — Centro Studi A. Manieri v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia T-125/06)

(2006/C 131/90)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Centro Studi A. Manieri (Rooma, Italia) (asiamiehet: asianajajat Carlo Forte, Mario Forte ja Giannicola Forte)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön 16.6.2006 tekemä päätös, jolla peruutettiin rajoitettu tarjouspyyntö UCA-459/03, joka koski lastenseimen täydellistä hallinnointia, ja samanaikaisesti arvioitiin myönteisesti Euroopan komission infrastruktuuri- ja logistiikkatoimiston (OIB) tekemää ehdotusta samojen palvelujen hallinnoinnista, on kumottava

- Kantajalle aiheutuneen vahingon kohtuullinen määrä on määritettävä
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee vastaajan pääsihteeristön tekemää päätöstä, jolla luovuttiin rajoitetussa menettelyssä vuoden 2003 syksyllä numerolla 2003/209-187862 käynnistetystä tarjouskilpailusta, joka koski lastenseimen täydellistä hallinnointia. Mainitun päätöksen taustalla oli kantajan mukaan komission infrastruktuuri- ja logistiikkatoimiston (OIB) tekemä ehdotus kyseessä olevan seimen hallinnoinnista. Kyseinen ehdotus katsottiin paljon edullisemmaksi kuin kantajan hanke etenkin siltä osin kuin on kyse henkilöstölle taatuista sopimusehdoista, mittakaa-vaeduista ja käytettävissä olevien resurssien optimoinnista.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Avoimuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu siltä osin kuin riidanalainen toimi, jolla päätettiin sisäistä menettelyn kohteena oleva palvelu, on tehty ilman julkaisemista ja kilpailuttamista.
- EY 86 artiklan 1 kohdan rikkominen siltä osin kuin sellainen järjestelmä ei ole ajateltavissa, jossa jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa kansallista järjestelmää, joka tekee mahdolliseksi julkisia palveluita koskevan käyttöoikeussopimuksen tekemisen ilman kilpailuttamista, jotta yhteisön toimielimet voisivat tämän jälkeen toimia tällaisella tavalla.
- Riidanalaisen päätöksen oikeudelliseksi perustaksi esitetyn säännösten virheellinen soveltaminen: tarjouspyyntöasiakirjojen 4 jakso ja varainhoitoasetuksen 101 artikla siltä osin kuin neuvosto ei luopunut hankinnasta aloittaakseen menettelyn uudelleen.
- Perusteluvollisuuden laiminlyöminen ja tosiseikkojen virheellinen arvioiminen siltä osin kuin on kyse niiden kriteerien asianmukaisuudesta, joiden perusteella OIB:n ehdotus valittiin.
- EY 43 ja EY 49 artiklan rikkominen. Tältä osin kantaja väittää, että OIB ei ole neuvoston yksikkö, eikä neuvosto valvo sitä millään tavalla. Tästä seuraa, ettei esillä olevassa asiassa ole mahdollista vedota oikeuskäytäntöön, jonka mukaan kyseessä olevan säännösten soveltaminen sulkeutuu pois ainoastaan, jos käyttöoikeuden luovuttava viranomaisen valvoo käyttöoikeuden saavaa yritystä samalla tavoin kuin se valvoo omia toimipaikkojaan ja jos kyseinen yksikkö harjoittaa pääosaa toiminnastaan sen omistavan viranomaisen kanssa.

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 13.3.2006 — Hanot v. komissio

(Asia F-30/06)

(2006/C 131/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Cécile Hanot (Luxembourg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohta ja 12 artikla on todettava lainvastaisiksi
- päätös, jolla kantaja nimitetään avustajan virkaan, on kumottava siltä osin kuin siinä vahvistetaan kantajan palkkaluokaksi B*3 ja palkkatasoksi 5 henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti
- päätös, jonka mukaan kaikki kantajan ylennyspisteiden varaston muodostavat pisteet poistetaan, on kumottava
- päätös, jonka mukaan kantajan palkkalaskelmaan sovelletaan kerrointa, on kumottava
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on läpäissyt ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun KOM/PB/01, jota koskeva kilpailuilmotus julkaistiin ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa. Vastaaja nimitti kantajan tämän voimaantulopäivän jälkeen ylemmälle ura-alueelle siten, että hänen palkkaluokkansa, palkkatasonsa ja korjauskertoimensa pysyivät kuitenkin samoina kuin ennen. Hänen ylennyspisteidensä saldo sen sijaan palautettiin nolnaan.

Kanteessaan kantaja väittää ensimmäiseksi, että riidanalaisilla päätöksillä rikotaan oikeudellista kehystä, jonka muodostaa hänen läpäisemänsä kilpailun kilpailuilmotus, ja henkilöstösääntöjen 5, 29 ja 31 artiklaa, sekä loukataan urakehityksen periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kantaja väittää seuraavaksi, että mainituilla päätöksillä loukataan myös yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita. Yhtäältä kantaja väittää, että saman kilpailun tai samantasoisten kilpailuiden läpäisseiden henkilöiden palkkaluokat vahvistetaan eri tavalla sen mukaan, onko palvelukseen otta-

minen tapahtunut ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa vai sen jälkeen. Toisaalta kantaja väittää, että virkamiehet, jotka eivät läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua, ovat edullisemmassa asemassa, koska he ovat säilyttäneet ylennyspisteensä, kun taas kantajan ylennyspisteiden "varasto" nolattiin.

Lopuksi kantaja katsoo, että riidanalaisilla päätöksillä loukataan luottamuksensuojan periaatetta siltä osin kuin kantaja saattoi odottaa, että hänet nimitettäisiin kilpailuilmotuksessa mainittuun palkkaluokkaan.

Kanne 13.3.2006 — Perez-Minayo Barroso ja Pino v. komissio

(Asia F-31/06)

(2006/C 131/92)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Isabelle Perez-Minayo Barroso (Bryssel, Belgia) ja Marco Pino (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja S. Orlandi)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohta ja 12 artikla on todettava lainvastaisiksi
- yksittäispäätökset, joilla kantajat nimitetään hallintovirkamiehen virkaan, on kumottava siltä osin kuin niissä vahvistetaan heidän palkkaluokkansa henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti
- yksittäispäätökset, joilla poistetaan kaikki kantajien entisissä palkkaluokissaan saavuttamat ylennyspisteet, jotka muodostavat heidän ylennyspisteidensä varastot, on kumottava
- yksittäispäätökset, joiden mukaan kantajien palkkauksen määrittämisessä sovelletaan kerrointa, jonka suuruus on alle 1, on kumottava
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun KOM/PA/04, jota koskeva kilpailuilmotus julkaistiin ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa. Vastaaja nimitti kantajat tämän voimaantulopäivän jälkeen ylemmälle ura-alueelle siten, että heidän palkkaluokkansa, palkkatasonsa ja korjauskertoimensa pysyivät kuitenkin samoina kuin ennen. Heidän ylennyspisteidensä saldo sen sijaan palautettiin nolnaan.

Kanteissaan kantajat väittävät ensimmäiseksi, että riidanalaisilla päätöksillä rikotaan oikeudellista kehystä, jonka muodostaa heidän läpäisemänsä kilpailun kilpailuilmotus, ja henkilöstösääntöjen 5, 29 ja 31 artiklaa, sekä loukataan urakehityksen periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kantajat väittävät seuraavaksi, että mainituilla päätöksillä loukataan myös yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita. Yhtäältä kantajat väittävät, että saman kilpailun tai samantasoisten kilpailuiden läpäisseiden henkilöiden palkkaluokat vahvistetaan eri tavalla sen mukaan, onko palvelukseen ottaminen tapahtunut ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa vai sen jälkeen. Toisaalta kantajat väittävät, että virkamiehet, jotka eivät läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua, ovat edullisemmassa asemassa, koska he ovat säilyttäneet ylennyspisteensä, kun taas kantajien ylennyspisteiden "varastot" nollattiin.

Lopuksi kantajat katsovat, että riidanalaisilla päätöksillä loukataan luottamuksensuojan periaatetta siltä osin kuin kantajat saattoivat odottaa, että heidät nimitettäisiin kilpailuilmotuksessa mainittuihin palkkaluokkiin.

Kanne 17.3.2006 — De la Cruz ym. v. Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto

(Asia F-32/06)

(2006/C 131/93)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: María del Carmen De la Cruz ym. (Galdakao, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että virkamiestuomioistuin

— kumoaa 28.4.2005 päivätyyn, 1.5.2005 voimaan tulleen työsopimuksen sisältämän luokittelun, jonka mukaan kantajat kuuluvat ryhmään II; kumoamisen myötä kaikki kantajien laillisesta ja säännönmukaisesta työnteosta johtuvat — eli ryhmään III perustuvat — oikeudet palautetaan 1.5.2005 lukien.

— Määrää kantajille suoritettavaksi i) vahingonkorvausta laillisen ja säännönmukaisen palkan muodossa, johon sisältyvät kaikki siitä johtuvat rahalliset etuudet (eläke mukaan lukien). Tältä osin ryhmän II ja ryhmän III välisen kuukausipalkan eron on arvioitu olevan De la Cruzin, Estrataetxen, Gradosin ja Moralin osalta 536,89 euroa ja Sánchezin osalta 474,57 euroa; ii) viivästytkorkoa (intérêts de retard) edellä mainituille vahingonkorvauksille 1.5.2005 lukien siihen saakka, kunnes korvaukset on kokonaan maksettu; iii) korvausta kantajien urakehitykselle aiheutuneesta haitasta; iv) korvauksena henkisestä kärsimyksestä kullekin kantajalle 1 euro.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat otettiin palvelukseen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtojen 3 a artiklan nojalla sopimussuhteisina toimihenkilöinä ja heidät luokiteltiin tehtäväryhmään II. Kantajat väittävät kanteissaan, että koska he suorittavat joitakin tehtävistään selvästi vahingonkorvausvastuullisina ja itsenäisesti, heidät olisi pitänyt luokitella tehtäväryhmään II.

Kantajat väittävät ensimmäisessä kanneperusteessaan, että Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 80 artiklaa, sen liitteessä olevaa 2 artiklaa ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden palkkaamista koskevia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä on rikottu, hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe.

Kantajat väittävät toisessa kanneperusteessaan, että heidän luokitteluaan ei ole suoritettu suhteessa heidän velvollisuuksiinsa ja vastuisiinsa eikä suhteessa heidän muissa virastoissa ja toimielimissä työskentelevien kollegojensa tilanteeseen. Tällä perusteella he katsovat, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita sekä toimen ja palkkaluokan vastaavuutta koskevaa periaatetta on loukattu.

Kantajat väittävät kolmannessa kanneperusteessaan, että henkilöstökomiteaa ei ole kuultu asianmukaisesti tehtäväkuvausten luonnosten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden luokittelua koskevien viraston ohjeluonnosten osalta.

Kantajat katsovat lopulta, että henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitettu huolenpitovelvollisuus on laiminlyöty.

Kanne 21.3.2006 — Campoli v. komissio**(Asia F-33/06)**

(2006/C 131/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Franco Campoli (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)
(edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Jaume)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- yhtäältä nimittävän viranomaisen päätös, joka on riitautettu kantajan 10.5.2005 tekemässä valituksessa ja jolla on muutettu 1.5.2004 kantajan eläkkeeseen sovellettavaa korjauskerrointa, kotitalouslisää ja kiinteämääräistä koulutuslisää, sekä toisaalta kantajan palkkalaskelmat siltä osin kuin niillä pannaan täytäntöön tämä päätös maalikuusta 2005 alkaen on kumottava;
- nimittävälle viranomaiselle on ilmoitettava riidanalaisen päätöksen kumoamisen seurauksista ja erityisesti ennen 1.5.2004 kantajan eläkkeeseen sovellettujen korjauskerrointen, kotitalouslisän ja kiinteämääräisen koulutuslisän soveltamisesta taannehtivasti 1.5.2004 lukien;
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa samankaltaisiin kanneperusteisiin kuin hän on vedonnut myös vireille panemassaan asiassa T-135/05 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 132, 28.5.2005, s. 33.

Kanne 5.4.2006 — Martin Magone v. komissio**(Asia F-36/06)**

(2006/C 131/95)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alejandro Martin Magone (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Humanitäärisen avun toimiston pääjohtajan muutoksenhaussa arvioitsijan ominaisuudessaan 7.6.2005 tekemä päätös, siltä osin kuin siinä vahvistetaan ja hyväksytään lopullisesti kantajan urakehitystä koskeva kertomus kaudelle 1.1.2004—15.9.2004, on kumottava.
- Mainittu riidanalainen urakehitystä koskeva kertomus on kumottava.
- Nimittävän viranomaisen 22.12.2005 tekemä päätös, joka on annettu tiedoksi 5.1.2006 ja joka koskee virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 6.9.2005 tehtyä valitusta riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi, on kumottava.
- Vaaditaan todettavaksi, että kantaja on joutunut henkisen ja ammatillisen häirinnän kohteeksi.
- Vahingonkorvauksena aineellisesta vahingosta, henkisestä kärsimyksistä ja urakehitykselle aiheutuneesta vahingosta on tuomittava kohtuulliseksi arvioitua 29 000 euroa sillä varauksella, että vahingon määrä kasvaa tai pienenee oikeudenkäynnin aikana.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kanneperusteisiin, jotka perustuvat henkilöstösääntöjen 12 a artiklan, 25 artiklan toisen kohdan, 26 artiklan ja 43 artiklan rikkomiseen sekä 43 artiklan soveltamista koskeviin yleisiin täytäntöönpanosääntönsäisiin, sellaisina kuin komissio on antanut ne 3.3.2004, etuusien tason säilyttämisestä 28.4.2004 tehdyn komission päätöksen rikkomiseen, hallinnolliseen ohjekirjaan ja suuntaviivoihin tältä osin sekä harkintavallan väärinkäyttöön ja sellaisten yleisten oikeusperiaatteiden loukkaamiseen, kuten puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, hyvän hallinnon periaate, huolenpitovelvollisuus, yhdenvertaisen kohtelun periaate ja periaatteet, jotka edellyttävät nimittävää viranomaista tekemään päätöksen ainoastaan tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevilla laillisesti hyväksyttävillä perusteilla, toisin sanoen perusteilla, jotka ovat asian kannalta merkityksellisiä ja joita ei rasita ilmeinen arviointivirhe.

Toiseksi kantaja väittää, että kun nimittävä viranomaislainen päätti kuvatuissa olosuhteissa riidanalaisesta notaatiosta vuoden 2004 kierroksella, se ei selvästikään soveltanut ja tulkinnut oikein henkilöstösääntöjen säännöksiä ja edellä mainittuja periaatteita. Sen päätös nojautui siten oikeudellisesti virheellisiin perusteluihin sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta. Kantaja on näin ollen hallinnollisessa tilanteessa, joka on syrjivä ja jossa hänelle aiheutunutta, henkiseen ja ammatilliseen häirintään liittyvää, lain mukaan korvattavaa haittaa ja vahinkoa ei ole korvattu.

Kanne 10.4.2006 — Strack v. komissio

(Asia F-37/06)

(2006/C 131/96)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Guido Strack (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat G. Bouneou ja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Vastaajan 7.7.2005 tekemä implisiittinen päätös, jolla evätiin kantajan vaatimus tunnustaa hänen sairautensa ammatitautiksi, on kumottava.
- Vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 7.7.2005 tehdystä päätöksestä aiheutuneesta aiheellisesta vahingosta 2 000 euroa.
- Vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 7.7.2005 tehdystä päätöksestä aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä 5 000 euroa.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, jotka perustuvat ensinnäkin henkilöstösääntöjen 90 artiklan rikkomiseen, toiseksi mielivaltaisen menettelyn kiellon periaatteen, perusteluvollisuuden periaatteen ja harkintavallan väärinkäytön periaatteen loukkaamiseen ja kolmanneksi huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.

Korvausvaatimuksensa tueksi kantaja väittää, että hänen vaatimuksensa implisiittisen hylkäyspäätöksen johdosta hän on joutunut epävarmaan ja ahdistavaan tilanteeseen, joka on kestänyt useita kuukausia, mistä on näin ollen aiheutunut aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä.

Kanne 11.4.2006 — Chassagne v. komissio

(Asia F-39/06)

(2006/C 131/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Olivier Chassagne (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajaja S. Rodrigues ja asianajaja Y. Minatchy)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien uusien henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 8 artikla on todettava lainvastaiseksi ja täten katsottava, ettei sitä voida soveltaa kantajaan nähden
- kantajalle on veloitettava suoritettavaksi yhden euron symbolinen korvaus hänelle aiheutuneen henkisen kärsimyksen johdosta ja 16 473 euron korvaus hänelle aiheutuneen taloudellisen vahingon johdosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on komissio virkamies, on lähtöisin Réunionin saarelta, joka on Ranskan merentakainen departementti. Hän nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen sen jälkeen, kun valitus, jonka hän oli tehnyt vuoden 2005 heinäkuun palkkalaskelmaan, johon sisältyi vuosittainen korvaus matkakuluista, hylättiin.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 8 artikla, sellaisena kuin se on voimassa 1.5.2004 lähtien, on lainvastainen. Kantaja väittää, että kyseinen artikla on yhteisön oikeuden vastainen, koska se johtaa erilaisiin epäyhdenvertaisiin kohteluihin virkamiesten alkuperän perusteella sekä sellaisten virkamiesten EU 12 ja EY 299 artiklan vastaiseen syrjintään, jotka ovat lähtöisin Ranskan merentakaisista departementeista, sekä yleisemmin syrjintään kansalaisuuden, kielelliseen vähemmistöön kuulumisen, etnisen alkuperän tai rodun perusteella.

Kantaja väittää lisäksi, että edellä mainitulla artiklalla loukataan myös muita yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita, kuten perusteluvelvollisuutta ja suhteellisuusperiaatetta, avoimuuden ja hyvän hallinnon periaatteita sekä luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.

- huolenpitovelvollisuutta ja hyvän hallinnon periaatetta ei ole noudatettu
- harkintavaltaa on käytetty väärin ja periaatetta *neminem laedere* on loukattu.

Kanne 12.4.2006 — Marcuccio v. komissio

(Asia F-41/06)

(2006/C 131/98)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustajat: professore ja asianajaja L. Garofalo)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Komission 30.5.2005 tekemä päätös, jolla kantaja siirrettiin eläkkeelle ja jolla hänelle henkilöstösääntöjen 78 artiklan 3 kohdan säännösten nojalla myönnettiin työkyvyttömyyseläke, on kumottava
- komission 16.12.2005 tekemä, 20.1.2006 tiedoksiannettu päätös, jolla hylättiin kantajan 30.5.2005 tehdystä päätöksestä tekemä valitus, on kumottava
- edellä mainittuihin päätöksiin liittyvät useat erilaiset toimenpiteet on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan kantajalle aineelliset vahingot sekä henkinen kärsimys laillisine korkoineen
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa päätöksen, jolla hänet on siirretty eläkkeelle pysyvän työkyvyttömyyden vuoksi sekä tähän päätökseen liittyvät useat eri toimenpiteet.

Hän väittää, että riitautetut päätökset ovat lainvastaisia sen vuoksi, että

- niitä ei ole millään tavoin perusteltu ja niissä toistellaan samoja asioita, ne ovat ristiriitaisia ja epäyhdenäisiä
- henkilöstösääntöjen liitteessä II olevassa 9 artiklassa määrättyjä puolustautumisoikeuksia on loukattu
- menettelyvirheitä on tapahtunut ja lakia sekä olennaisia sääntöjä on rikottu

Kanne 13.4.2006 — Sundholm v. komissio

(Asia F-42/06)

(2006/C 131/99)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Asa Sundholm (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisistä soveltamissäännöksistä 3.3.2004 tehdyn komission päätöksen 12 artiklan toteaminen lainvastaiseksi,
- ajanjaksoa 1.1.2004—31.12.2004 koskevan kantajan urakehityskertomuksen laatimisesta tehdyn päätöksen kumoaminen,
- vastaajan velvoittaminen maksamaan menettelyn tässä vaiheessa yksi euro korvausta henkisistä vahingoista,
- vastaajan velvoittaminen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja väittää aluksi, että yleisiin soveltamissäännöksiin tehdyt muutokset loukkaavat oikeusvarmuuden periaatetta ja virkamiesten urakehitystä, ja että ansioiden arviointia koskevat säännöt ovat muuttuneet arviointikauden aikana.

Tämän jälkeen kantaja väittää, että yleisiä soveltamissäännöksiä ja perusteluvelvollisuutta on rikottu. Erityisesti siitä huolimatta, että kantajan tehtävät ovat muuttuneet ja tavoitteita ja arviointiperusteita ei ole vahvistettu täsmällisesti ja lopullisesti, hänen vuoden 2003 urakehityskertomuksensa huomautukset on kopioitu hänen vuoden 2004 urakehityskertomukseensa noudattamatta yleisten soveltamissäännösten mukaisia edellytyksiä tälle toistamiselle.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen arviointivirhe ja annettujen pisteiden ja huomautusten välillä on epäkohdonmukaisuuksia.

III

(Tiedotteita)

(2006/C 131/100)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 121, 20.5.2006

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 108, 6.5.2006

EUVL C 96, 22.4.2006

EUVL C 86, 8.4.2006

EUVL C 74, 25.3.2006

EUVL C 60, 11.3.2006

EUVL C 48, 25.2.2006

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
